

میترووی عدهبی کوردی

میتروو، ئەدەب، زانیاری

نووسینی: مامۆستا عەلا ئەدەدین سەجادی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

میژووی ئەدەبی کوردی

سرشناسه	:	سجادی، علاءالدین، ۱۹۰۷ - ۱۹۸۴ م.
عنوان و نام پدیدآور	:	میژووی ئەدەبی کوردی / مولف علاءالدین سجادی.
مشخصات نشر	:	سنندج: کردستان، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری	:	۶۱۷ ص.
شابک	:	۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۰۹۸-۱ :
وضعیت فهرست‌نویسی	:	فیا
موضوع	:	ادبیات کردی -- تاریخ و نقد
رده بندی کنگره	:	۳۱۳۸۹ PIR۳۲۵۶ س۳ / ۲۱
رده بندی دیویی	:	۸۴۹/۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۲۲۲۵۹۳۳

میژووی

ئەدەبی کوردی

میژوو، ئەدەب، زانیاری

نووسینی:

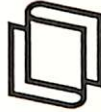
مامۆستا عەلا ئەددینی سەجادی

پیاچوونەوه و لەسەر نووسین و پیشەکی بوو نووسینی
سەعید کەرەمی

انتشارات کردستان

سنه

انتشارات کردستان

Kurdistan Publication

میژووی ئەدەبی کوردی

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	میژووی ئەدەبی کوردی
✓ نووسینی (مؤلف):	عەلانەددینی سەججادی
✓ پیاچوونەوه (تصحیح):	سەعید کەرەمی
✓ کەرەتی چاپ (نوبت چاپ):	دووهم (دوم); ۱۳۹۵
✓ ژمارە ی چاپ کراو (تیراژ):	۱۰۰۰ دانە (جلد)
✓ ژمارە ی لاپەرەو قەوارە (تعداد صفحه و قطع):	۶۸۰ صفحه ی وزیری
✓ بڵاوکەرەوه (ناشر):	بڵاوکردنەوه ی کوردستان (انتشارات کردستان)

نرخ: ۲۵,۰۰۰

شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۹۸۰ - ۰۹۸ - ۱

ISBN: 978 - 964 - 980 - 098 - 1

۱۰,۰۰۰ دیناره

ناواخن

- پیشه کی ۱۱
- عه لئه ددینی سه ججادی؛ ژیان و بهرهمه کانی ۲۱
- سه ججادی و رۆژنامه نووسی ۲۲
- پیشه کی چایی دووهم ۲۵
- په سندی زانایان له سه ر چایی یه کهم ۲۷
- سه ره تا ۳۱

- ☑ به شی یه کهم: میژوو ی گه لی کورد ۳۷
- بینخ و بناوانی کورد ۳۸
- میلله ت، یا ناسیۆن، یا قه وم ۳۸
- کورد ۳۹
- « ا » دهسته ی یه کهم: قه ومه کانی زاگرو س ۴۵
- « ب » دهسته ی دووهم: میدیه کان و بهر دهسته کانایان ۴۸

۷۳	..... وشەى «کورد»
۷۶	..... شوینی کورد
۸۱	..... ژيانى کۆمه‌لایه‌تى کورد
۸۳	..... ژماره‌ی کورد
۸۳	..... کورد له ئێران
۸۴	..... کورد له تورکیا
۸۵	..... کورد له عێراق
۸۶	..... کورد له رۆوسیا
۸۶	..... کوردی به‌لووچستان، هیندستان، ئەفغانستان
۸۷	..... کورد له سووریا
۹۰	..... عێراق
۹۱	..... تورکیا
۹۲	..... ئێران
۹۶	..... سەرژمار به‌ چاو کوردەوه

۱۰۳	..... به‌شى دووهه‌م: میژووی ئەدەب و ئەدەبی کوردی	✓
۱۰۴	..... میژووی ئەدەب	
۱۰۴	..... ئەدەبی زمان	
۱۰۵	..... که‌لکی میژووی ئەدەب	
۱۰۶	..... به‌شکردنی میژووی ئەدەب	
۱۰۷	..... سه‌ره‌تای داها‌تنی ئەدەب	
۱۱۶	..... ئەدەب له‌ رۆژه‌لاتی کۆندا	
۱۱۷	..... ئەدەبی کوردی	
۱۱۹	..... داستا‌ن	
۱۲۰	..... ئەفسا‌نه	
۱۲۲	..... چیرۆک	

١٣٩	پەندی پێشینان .....
١٤٥	کورد و فەلسەفە .....
١٥٢	کورد و خەتابە .....
١٥٥	ئەدەبێکی ڕووتی کوردی .....
١٦١	دەوری دووھەم لە ئەدەبی کوردی .....
١٦٥	هۆنراو (شێعر) .....
١٦٥	[هۆنراوی شەڕۆشۆر] .....
١٦٦	هۆنراوی گۆرانی .....
١٦٧	هۆنراوی لاسایی .....
١٧٤	بۆچ هۆنراو بەشیوەی هەورامی و تراوہ؟ .....

□ شاعیرە گەورەکانی کورد .....

١٧٩	بابە تاهیر .....
١٨٨	مەلای جزیری .....
٢١٢	بیسارانی .....
٢٢٠	ئەحمەدی خانی .....
٢٤٣	نالی .....
٢٥٨	سالم .....
٢٧٥	مەولەوی .....
٣٠٣	مەلای جەبباری .....
٣١٤	سەہ یاقۆ .....
٣٢١	کوردی .....
٣٣٤	حاجی کۆبی .....
٣٥٣	مەحوی .....
٣٦٦	شێخ رەزا .....
٣٨٩	سالمی «سنە» .....

۳۹۹	..... مەجدی
۴۰۹	..... حەریق
۴۲۳	..... ئەدەب
۴۴۳	..... پیرەمێرد
۴۶۰	..... حەمدی
۴۷۹	..... ناری
۴۹۴	..... تاهێر بەگ
۵۰۹	..... زیوهر
۵۲۴	..... ئەحمەد موختار
۵۳۸	..... بێکەس
۵۵۷	..... باخی شاعیران
۵۸۵	..... رۆژنامەی کوردی

۵۹۹	..... ئەدەبی عالەم	✓
۶۰۰	..... ئەدەبی کوردی و میسری کۆن	
۶۰۵	..... فیکرەوی شەخس (قسن):	
۶۰۶	..... کێل:	
۶۰۶	..... مەسەلە میزگەوتە کەش	
۶۱۱	..... ئەدەبی کوردی و فارسی کۆن	
۶۱۹	..... ئەدەبی کوردی و چینی کۆن	
۶۲۲	..... ئەدەبی کوردی و هیندی کۆن	
۶۳۵	..... ئەدەبی کوردی و عیبری کۆن	
۶۴۳	..... ئەدەبی یۆنانی و کوردی	
۶۴۸	..... «ئەلیازە»:	
۶۵۱	..... «ئوزیسە»:	
۶۵۶	..... ئەدەبی رۆمانی و کوردی	

دوایی ٦٦٣

یاد و شینی مامۆستا عەلانی سەجادی لەلایەن دوو کەلەنووسەری کورد هەژار موکریانی و

مەسعوود محەممەدەوێ ٦٦٥

یادی مامۆستا سەجادی بە پێنووسی مامۆستا هەژار ٦٦٥

سەجادی لە سەرەتای نەمریدا (مەسعوود محەممەد) ٦٧٠

سەرچاوەکان ٦٧٥

پیشہ کی

بہ نیتوی خودا

ئەگەر بېریار بئی سەردەمیکی زیڤرین بۆ ئەدەبیات و پۆشنییری گەلی کورد دەستنیشان بکری، ئەبئی سالاەکانی ۱۹۳۰ تا ۱۹۹۰ بە سەردەمی زیڤرین دەستنیشان بکری؛ چونکە بزوتنەوێ هەمەلایەنە لە نێو کورددا چە لە بواری ئەدەبی، چە لە بواری سیاسی، چە لە بواری فەرھەنگی و پۆشنگەری و چە... لەم ماوەیەدا زیاتر سەری هەلدا. جا وە ئەبئی لە پیش ئەم ماوەیە، یان پاشەوێ سەرھەلدا نەبووبی، بەلکوو تاییبەتمەندی ئەم دەورە یە ئەو بوو کە وێرایی هەبوونی گوشارەکان، کوشتوبەرەکان، دیل و بەندکردنەکان، نالەباری دۆخی دەرەو و ناووەوێ ولات، پروودانی شەپە مأل وێرانکەرەکان و چەنھا بەربەستی تر، کەچی لە نێو دلی جەماوەری کورددا تۆمی رزگاریخوازی و ئەدەب دۆستی لە چە کەرەکردندا بوو و بەردی بناغە ی زۆربە ی زانستەکان دانراو.

جیاوازی ئەم سەردەمە لە دەرکەوتن و هەلکەوتنی کەلە نووسەرەکان و کەسایەتی گەلێکە کە دووبارەبوونەوێیان لە مێژووی گەلی کورددا ئەستەمە. ئەم نووسەر و توێژەرە بەرھەم و ئاسەوار گەلێکیان لی کەوتوو تەو کە هەرکامەیان بۆ خۆی سەرچاوە و خەزینەییکی پڕ بایەخن.

لەم سەر و بەندەدا ئەم کەسایەتییانە، وێرای ئەوەی بە کوردی نووسین سەری بە با ئەدا و دەستی بە برین، بوێرانە هاتوونەتە مەیدان و هزر و بیر و گیان و مالیان کردە قوربانی ژيانەوێ نەتەوێ کە لە گیانەلا بوو.

یەکنێک لەم کەسایەتییانە کە لەم رێبازەدا هەگبەیی دایە بن دەستی و بە کوێرەووەری و دەرەدەری و شار و دی گەپان لە سنەوێ بەری لێ گرت و لە بەغداوێ سەری دەرەینا، نەمر مامۆستا ئەلەددین سەجادی بوو؛ کە لەو بارودۆخە ئالۆزەدا دەستی کرد بە کۆکردنەوێ ئەدەب و فەرەهنگی پرژ و بلاوی نەتەوێ کە، کە هەر لەتێکی لە قوربانی گوند و شارێکدا بوو.

ئەم بەرهەمە بەردەستمان زەحمەتی چەند سالێ تەمەنیەتی کە گەنجیی تەمەنی بوو دەرەستنی ئەم خەزینە هەراج کردووە، وەک مامۆستا خۆی ئەیزێ: «گەلێک سال کەلێن و قوربانی کوردەواری گەراوێ تا پێکەوێ ناو»^۱.

کەوابوو ئەم کتێبە (میژووی ئەدەبی کوردی) بەش بە خالی خۆی لە سێ لایەنەوێ جێی باسە:

یەکەم: هەلومەرجی دانانەکە و گرفت و کۆسپی بەردەمی نووسەر.

دوووەم: دەستینشان کردنی لایەنە بەرز و بەرجەستەکانی ئەم بەرهەمە.

سێهەم: پوونکردنەوێ ئەو بابەتانە کە بە خالی لاواز، یان جێی سەرنج بوو ئەم بەرهەمە و تراوێ.

هەر کتێب و بەرهەمی لە هەر بواریکدا کە ئەخولقێنێ، بوو دانانەکە و پەوڵ و شیوەکاری تایبەتی خۆی ئەوێ. میژووی ئەدەب نووسین وەک کاریکی زانستی و پەسپۆری پێداویستی و کەرەستە تایبەتی خۆی ئەخوازێ. بەم چەشنە کە نووسەر وێرای ئەوەی خۆی لێزان و خاوەن زەوق بێ، ئەشی کتێبخانە و سەرچاوەی پێویستی لەبەرەستدا بێت و هەروەها

زمانی شاعیر و دانه‌ره‌کان به چاکی بزانی و تی‌بگات و سه‌رچاوه‌کان پیکه‌وه به‌راورد بکات و بیان‌نرخینن و قوناغ و پۆلین‌به‌ندیان بکات.

مامۆستا سه‌جادی، وه‌ک نووسه‌ری میژووی ئه‌ده‌ب، له‌م کاره‌یدا ئه‌م گرفت و کۆسپانه‌ی خواره‌وه‌ی له‌ به‌رده‌مدا بووه‌:

۱. نه‌بوونی سه‌رچاوه و دیوان و نووسراوه‌ی چاپ‌کراو، ئه‌گه‌ریش تا‌ک و ته‌را بووبیت هینده‌ چا‌به‌که‌ی نابار و شپ‌رزه‌ بووه‌ که‌ شتیکی له‌ ده‌ست‌نووسه‌کان که‌متر نه‌بووه‌^۱.

۲. جیاوازی به‌رچاوی زاراوه‌کان، واته‌ زمانی شاعیره‌کان وه‌کوو شاعیرانی زمانی فارسی و عه‌ره‌بی یه‌کده‌ست نییه‌، به‌ل‌کوو هه‌ر شاعیرێک به‌ش به‌ حا‌لی ناوچه‌ و زاراوه‌ی باوی سه‌رده‌می خۆی شیعرێ گوتووه‌، ئه‌دی خۆ روونیشه‌ فی‌ربوونی هه‌رکام له‌و زاراوانه‌ به‌ قه‌ده‌ر فی‌ربوونی زمانیکی سه‌ربه‌خۆ کاته‌ر و سه‌خته‌.

۳. نه‌بوونی سه‌رمه‌شق و به‌ره‌می‌تر که‌ پیش‌هی ئه‌م له‌و بواره‌دا دانرا‌یی.

۴. نه‌بوونی شاره‌زا و پسپۆر و مامۆستای ئه‌و بواره‌ که‌ ریتوینی بکات و ده‌ستی بگرێ.

۵. نه‌بوونی را‌گه‌یاندن و پشتیوانی‌ک بۆ کۆکردنه‌وه‌ و ده‌س‌خستنی سه‌رچاوه‌کان.

۶. دا‌نه‌هاتنی ریتووسی یه‌ک‌گرتووی کوردی و ئه‌سته‌می خویندنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کان.

۷. پتو‌یستی به‌ زانین و شاره‌زایی له‌ زمانی دراوسێکان، وه‌ک: عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی، بۆ خویندنه‌وه‌ و تی‌گه‌یشتن له‌ ده‌قه‌ کوردیه‌کان.

ئه‌م گرفتانه‌ش وێ‌رای ئالۆزی و ناله‌باری ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی وه‌ها ده‌که‌ن که‌ نه‌ک تا‌که‌ که‌سێک، به‌ل‌کوو کۆمه‌لێکی‌ش زه‌نده‌قیان له‌ ئه‌نجامدانی کارێکی وه‌ها به‌چی.

به‌لام شتیا‌زی گه‌وره‌بوون و په‌روه‌رده‌بوونی مامۆستا، پیا‌ویکی وای لی‌ده‌ره‌ینابوو که‌ هه‌ر به‌ تا‌قی ته‌نی کارێک به‌م ئه‌سته‌میه‌ی لی‌بخیزین و زال‌ ببێ به‌سه‌ر هه‌موو گرفته‌کاندا. واته‌ شاره‌زای زاراوه‌کان بووه‌ و زمانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی‌شی زانیوه‌، زه‌وقی‌کی هه‌ره‌ به‌رزی بووه‌ بۆ خویندنه‌وه‌ شیعر و ئاسه‌واری ئه‌ده‌بی.

---

۱. وه‌ک مامۆستا خۆی له‌ ناخ‌ری با‌سی زۆربه‌ی له‌ شاعیراندا ئه‌م راستیه‌ی درک‌اندووه‌.

لايەنە بەرجەستە و بەرزەکانى ئەم بەرھەمە:

۱. رچەشكىنى و بەرھەمى ھەووەلى ئەم بوارە.

۲. گشت گىربوونى بەرھەمەكە بۆ شاعىرانى ھەر چوار زاراوەكە، بە بى جىاوازی ناوچەبى

يان جىاوازی مەزھەب و ئايىن.

۳. رەوان و سادەبوونى زمانى نووسەر بەبى ئەوھى تەكەللوڧ و زۆرلىكردنى تىدا بىت.

۴. جوان و پازاوە بوونى ئەو كۆپلانەى ھەلى بژاردوون، بە چەشنى ئەگەر تەواوى

دىوانى شاعىرەكە پېشكىنى ھەر ئەوانەت بە چاك دىتە بەرچا و ئەو دەسچنى كردوون.

۵. ھىنانە ئاراي ھەندى بىروپاي تازە كە پېش ئەو كەس رىي لى ئەكە وتوون. وەك

دىارىكردنى كاتى فەوتكردنى ئەحمەدى خانى بەم عىبارەتە «طار خانى إلی ربه»^۱.

۶. ھەولدانى نووسەر بۆ ئەوھى ئەدەبى كوردى بباتە رىزى ئەدەبە پېشكە وتووەكانى

جىھانەوھ. بەم بۆنەوھ بەشكىكى جىاوازی لە ژىر ناوى «ئەدەبى عالەم» بۆ تەرخان كردووە

و ئەدەبىياتى كوردى لەگەڵ ئەدەبىياتى نەتەوھەكانى تردا ھەلسەنگاندووە.

پوونكردنەوھى ئەو بابەتانەى كە بە خالى لاواز، يان جىي سەرنج بۆ ئەم بەرھەمە

وتراوھ:

ھەندى جار ھەندى كەس پووى گازندەى خۆيان ئەكەنە مامۆستا سەجاددى و ئەم

بەرھەمەى و بە گلەبىيەوھ ئەم چەند خالانەى خواوھە بە لاوازی بەرھەمەكەى ئەزانن:

۱. گوايە لە لايەن قۇناغ بەندى و پۆلین كردنەوھ مەتۆدىكى ئەوتۆى بە دەستەوھ نەگرتووە

و تەنيا بە وەسفى كوردبوون شاعىرەكانى رىز كردووە و جىاوازی و تايىبە تەمەندىيەكانىيانى

رەچا و نەكردووە، بۆ نمونە سى شاعىرى سەرەتای بەم رىزەوھ ھىناوھ:

ناوی شاعیر	شوێن	کات	شیواز	قالبی ئەدەبی	حوکمداریتی
باباتاهیر	هەمەدان	سەدەیی پینج	لۆری	دوو بەیتی	سەلجوقیەکان
مەلاجزیری	جزیر	سەدەیی دەیەم	کرمانجی	غەزەل	خالدییەکان
بێسارانی	بێساران	سەدەیی یازدە	گۆرانی	جووت سەروا	ئەردەلانەکان ^۱

۲. بۆ هەندێک لە شاعیرەکان کە کات و ساتی ژیانیان لە زەمانی نووسەرەوێ زۆر دوور بوو، دیمەن و شێوەی روخسار و قسەکردن و جلوبەرگ پۆشین و... باس ئەکات کە ئەمە بۆ کەسێک ئەکرێ کە ماوێهێک لە گەڵ یەکترا مەعاشەرەت و تیکەلییان بووبێت، وەک مامۆستا هەژاری پەحمەتی ئەڵێ: «مامۆستا سەجادی چەشنێ باسی مەلا جزیری کردوو کە ئەڵێی سەله‌های سەل لە حوجرە پێکەوێ شەپە کەوچکیان کردوو»^۲.

بۆ وێنە لە وەسفێ مەلا جزیری ئەڵێ: «پیاویکی سوور و سپی کەلەگەت بە لای باریکیدا پوانیویەتی، ئەڵێن لە تافی گەنجیدا لە هەموو لایەک ناویانگی دەرکردبوو، چاوپەشی گەورە و برژانگی درێژ، برۆ پڕ، لووتی باریک، دەموچاوی پان، لە جلوبەرگدا پەرداخ بوو، لە دەوری فەقیەتیدا بوزووی زاخۆی ئەکرد بە چۆخە و پانک».

۳. نووسەر بۆ زۆربەی شاعیران وەسف و پێداهەلگوتن گەلیکی گشتیی هەیه کە پێوهری هەلسەنگاندن نین، وەکوو:

- ئەستێرە گەشی ئاسمانی ئەدەبی کوردی،

- پێشه‌نگی کاروانی دورناسان / شاعیران،

- دەریای بێ بنی ئەدەب، و...

ئەم پەرخانە کە پوو لەم کتێبە ئەکەن هەر هەمووی لە چاوی کەسێکەوێه کە بە چاوی ئەو پۆکەوێ ئەروانیته ئەم بەرهههه و بە پێوهری زانستی ئیستا ئەیان سەنگینێ، دەنا ئەگەر هەلومەرجی ئەو کاتی دانانی ئەم کتێبە و ئەو ئامانجانە کە مامۆستا سەجادی ویستوونی

۱. ئەم خشتەیم لە گوتاریکی دوکتۆر بەختیار سەجادی مامۆستای زانکۆی کوردستان لە سنه، کە لە کۆمەڵە وتاری کۆپی ئەدەبی کوردی زانستگای کوردستان (۱۳۹۰) چاپ کراو، وەرگرتوو.

۲. پێشه‌کی دیوانی مەلا جزیری.

بیان‌نەنگیوی و پێیان بگات، لەبەرچاو بگیرری، هەركام لەو رەخنانە بەش بە حالی خویان جیتی سەرنج و ولامدانەوێ.

مامۆستا سەجادی لەو بارودۆخەدا زۆرتر بیرى بەلای ئەوێوە بوو کە ئەو زانیاریانە تۆمار بکات و لە دوو تۆی کتییکیان پەستیی و لە فەوتان بیانپاریزی، تا ئەوێ بە ریز و تەرتیبی تایبەتێوە ورد ورد هەلیان سەنگینی و لیکیان بداتەوێ و رەخنەیان لێ بگیریت و بیان‌نرخینیت. مامۆستا هاوکات وێستوویە لە چەن لایەنی جیاوازیوە باس بکات و کەلێنە جیا‌جیاکانی زمان و ئەدەبی کورد پێ بکاتەوێ، وەک خۆی لە دوا و تەوی کتیبە‌کەدا ئاماژە بەمە دەکات کە ئەم بەرەمەمەیی بە واتای فراوانتر لە «دایرة‌المعارف» دەکات تا تەنیا میژووی ئەدەب؛ چونکە هاوکات جگە لە میژووی ئەدەب لەم چەند لایەنەوێ دواوێ و زانیاری خستووێتە پوو: میژووی گەلی کورد، جوغرافیا و ژمارەیی حەشیمەتی شارەکان، میژووی ئەدەبیاتی عەلەم و بەراوردیان لە گەڵ هی کورد، میژووی پۆژنامە‌گەری و...

پەوکی و ئەم بەرەمەمەیی بۆ زۆر کەس لە بواری جۆرا و جۆردا بووێت سەرچاوێ، هەركەس هەرچی لێ‌بخوای دەست وەرپووی نانێ. جا مەبەستی مامۆستا سەجادی هەر ئەم دەورە بووێ و ئێستە ئەم کتیبە دە‌یگێڕی؛ نەك ئەو چاوێ‌نوارییە و پەسپۆرانی بواری میژووی ئەدەب لە کتیبی میژووی ئەدەب هەیانە. ئەم گشت‌گیری و فرە‌لایەنییە لە دانانی بەرەم و کتیبدا وەکوو تایبەتمەندی ئاسە‌واری ئەو سەردەمە وایە و تەنیا ئاسە‌واری مامۆستا سەجادی وانییە، بە‌لکە هی زۆربەیی زۆری نووسەرانی گەورەیی ئەو دەم وەهان، وەک: مامۆستا عەبدولکەریمی مودە‌پرەس، مامۆستا خال، مامۆستا هەژار، محەممەدی مە‌لا کەریم، مە‌سعوود محە‌ممەد و...

خالێک کە لە هەموو شت زیاتر لەم بەرەمەمەدا بەرچاوێ و بەس لەوا دە‌بینری، ئەو پە‌خشانە کێش و سەر‌و‌ادارانەییە کە لە سەرە‌تای باسی شاعیراندا مامۆستا نووسیونی. ئەم جۆرە نووسیینە – هەرچە‌ند لە‌لایەن هەندێ نووسەر و توێژەرەوێ رەخنەیی لێ‌گیراوە و بە نابابە‌تی و دە‌قی غە‌یرە زانستی دانراوە – ئە‌گەر بێین ئەو سەردەمە و مامۆستا

دهستی به نووسینی ئەم کتێبه کردوو له‌به‌رچاو بگرین، ئەبینین ئەوه سه‌رده‌مه سه‌ره‌تای پشت‌ه‌ه‌ل‌کردنی ئەدیبان له‌ شیعەر و رووکردنیان له‌ په‌خشان بووه، مامۆستاش وه‌کوو رچه‌شکینی بواری په‌خشان‌نووسی، بۆ ئەوه‌ی تام بدا به‌ نووسینه‌که‌ی و درزی نیوان شیعەر و په‌خشان‌ی ساده‌ پر بکاته‌وه و به‌سه‌لمینی په‌خشان‌ی کوردیش جیی قه‌له‌م تاودانی هه‌یه و ئەو جوانکاریانه‌ی که له‌ شیعردا ره‌چاو ئەکری له‌ په‌خشانیشا ره‌چاو ئەکری، هاتوو ئەم جوهره‌ په‌خشان‌ه‌ی خستۆته سه‌ره‌تای باسی شاعیره‌کانه‌وه. ئەمه‌ش سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که مامۆستا ره‌نگه‌ ویستییتی سۆز و عه‌شقی قوولی خۆی به‌رانبهر به‌و شاعیرانه‌ ده‌برێ و له‌ به‌ر چاوی جه‌ ماوه‌ره‌وه به‌رز بیان‌نرخینی، تا به‌شکوو خه‌لک ڕوو له‌ به‌ره‌مه‌کانیان بکه‌ن و بیان‌خویننه‌وه و واز له‌ ئەده‌بی بیانی به‌یئن، جه‌ماوه‌ر و به‌رده‌نگی مه‌گه‌ر ئاوه‌ها وه‌سف و پێداهه‌ل‌گوتن گه‌لێک رایان‌چله‌کینی و به‌ره‌و ئەده‌بی کوردی هانیان بدات؛ چونکه‌ زۆربه‌ی زۆری خوینده‌واری ئەوکات هه‌ر چینی مه‌لایان بووه. ئەمه‌ش بووه‌ته هۆی ئەوه‌ی مامۆستا په‌خشان‌یک بخولقیینی که ئەوپه‌ری جوانکاری و به‌رزی بیٔ، سه‌یری ئەم نمونه‌یه‌ی خواره‌وه بکه‌ که وه‌سفی مه‌لای جزیری چۆن کردوو:

«گه‌وه‌ریکی / شه‌و چرا / له‌ سه‌راوه‌ردی / شاخه‌کانی / به‌نده‌نی به‌رزی بۆتانه‌وه

سه‌مه‌نده‌ریکی / بێ په‌روا / له‌ به‌راوه‌ردی / خانه‌کانی / عه‌شقه‌وه دوور له‌سووتانه‌وه»

مامۆستا هه‌زاریش ئەم راستیی‌ه‌ی جه‌خت کردۆته‌وه که مامۆستا سه‌جادی له‌ پێشه‌روانی په‌خشان‌نووسی کوردی بووه که زۆر به‌ زه‌بر و توانا نووسیویه^۱.

ئەوه‌ی که بووه به‌ هۆی ناوازه‌بوونی ئەم به‌ره‌مه‌ و بووه به‌ رازی سه‌رکه‌وتن و هه‌رمانی، ئەوه‌یه که مامۆستا خۆی له‌ جینسی ئەو شاعیرانه‌یه که له‌ باره‌یانه‌وه نووسیویه، واته‌: مامۆستا خۆی هه‌روه‌ک ئەو شاعیرانه‌: مه‌لایه‌کی ئاواره‌ی کوردی گه‌پێده‌ و کولاو و برژاو له‌ نیو ناخی داخی فه‌ره‌ه‌نگ و دابونه‌ریتی گه‌له‌که‌یدا، تال و سویر چه‌شتوو، هه‌وراز و نشیو دیتوو، به‌ ئەزموون له‌ ته‌واوی چین و توێژه‌کانی کۆمه‌لگا، هێنده به‌ ناخی ژیان و

۱. یادی سه‌جادی، گۆفاری سروه، سالی یه‌که‌م، هاوینی ۱۳۶۴ هه‌تاوی کۆچی.

ژینگه و پینگه‌ی ئه‌و شاعیرانه‌دا پۆچوووه که چاوی به‌سیره‌تی بۆ کراوه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت و یراویه به‌خه‌یالی تیژی ژیان و سه‌ر و سیما و ئاکار و ره‌وشتیان ته‌سویر بکیشی. ئه‌مه‌ش بووه‌ته‌هۆی ته‌ر و پاراویبون و زیندوووبوونی ئه‌م به‌ره‌مه‌هه. که‌سی گۆی به‌سینگه‌ی ئه‌م کتێبه‌وه‌ بنی، هه‌ست به‌لێدانی دلێ جه‌ماوه‌ری ئه‌وسای کورد ئه‌کات. دیاره ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌ش هه‌یج کات له‌که‌سیکه‌وه‌ که‌ په‌روه‌رده‌ی زانکۆ بیت و ته‌نیا له‌پرووی ئاسه‌وار و کتێبه‌وه‌ فی‌ری زمان بووبیت و گه‌لی کورد له‌وێرا بناسی، چاوه‌روان ناکری و به‌ره‌مه‌ی ده‌ستی کال و کرچه و که‌متر ره‌نگ و بۆن و به‌رامه‌ی کورده‌واری پێوه‌ دیاره.

ئه‌م به‌ره‌مه‌ له‌به‌ر ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی که‌ مشتێ له‌هه‌شتیکیمان باس کرد، وێرای ئه‌وه‌ی له‌ بواری میژووی ئه‌ده‌با که‌سانی تریش وه‌ «ئهمین زه‌کی به‌گ، ره‌فیق حیلمی، محه‌مه‌د ئوزون، دک‌تۆر مارف خه‌زنه‌دار و...» قه‌له‌میان هه‌لگرتوووه، هه‌یشتا هه‌ر له‌لووتکه‌دایه و تازه‌یه و یه‌کیکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ هه‌ره‌ گرینگه‌کانی ئه‌ده‌بی کورد. بۆیه له‌ چاپدانه‌وه‌ی دووباره‌ی پێویست بوو چونکه‌ له‌ میژه ئه‌م کتێبه‌ له‌ بازاردا نه‌ماوه و ده‌ستخستنی بۆ لیکۆله‌ران و توێژه‌رانی ئه‌م بواره ئه‌سته‌مه.

جاری یه‌که‌م مامۆستا خۆی له‌ سالێ ۱۹۵۲ زایینی له‌ به‌غدا له‌ چاپخانه‌ی مه‌عاریف له‌ چاپی داوه، جاری دووه‌مه‌یش له‌ سالێ ۱۹۷۱ زایینی هه‌ر له‌و چاپخانه‌یه‌دا له‌ چاپی داوه‌ته‌وه که‌ هه‌ندێ گۆرپانکاری و ده‌ستکاری تیندا کردوووه و فره‌ییکی له‌سه‌ر زیاد کردوووه که‌ مامۆستا خۆی له‌ پیشه‌کیی چاپی دووه‌مه‌دا ئاماژه‌ی پێ کردوووه.

ئه‌م چاپه‌ی به‌رده‌ستمان له‌ پرووی چاپی دووه‌مه‌وه ئاماده‌کراوه و هه‌ندێ جیاوازیی له‌گه‌ڵ چاپه‌کانی پێشوودا هه‌یه:

۱. رېنوو سه‌که‌ی گۆرپدراوه و هه‌نراوه‌ته‌ سه‌ر رېنوو سی یه‌گرتووی کوردی.
۲. له‌ په‌راویژدا هه‌ندێ زانیاری پێ زیاد کراوه که‌ خراونه‌ته‌ نێوان [ ] ئه‌م دوو نیشانه‌وه.
۳. نمونه‌ شیعرییه‌کانی ئه‌م کتێبه‌مان له‌گه‌ڵ دیوانه‌ چاپکراوه‌کانی ئه‌و شاعیرانه‌دا به‌رانه‌ر کردوووه و ئه‌گه‌ر جیاوازییه‌ک بینه‌ی له‌ په‌راویژدا ئاماژه‌مان پێ کردوووه.

۴. ژیان نامە و ناساندنی مامۆستا و بەرھەم و ئاسەوارەکانیمان، بە کەلک وەرگرتن لە میژووی ئەدەبی کوردی دکتۆر مارف خەزنەدار، بۆ نووسی، ھەروەھا یاد و شینی مامۆستا ھەژار و مەسعوود محەممەد، کە بە بۆنەی کۆچی دوایی مامۆستا سەجادی نووسیویان، لە پاشکۆی ئەم کتێبەو پێ زیاد کرد.

لە کۆتاییدا شیاوی باسە کە بلأوکردنەوێ کوردستان پیشنباری لە چاپدانی ئەم کتێبی داوێ و ھەموو ئەرکەکانی وێ ئەستۆ گرتووێ و دڵسۆزانە بە شوێنیوێ بووێ ھەتا ئامادەیی چاپی کردووێ. ئەم بەرپێزانەش یارمەتی ھەلەگریان داوێ: بەرپێز کاک مەلا عەبدوللا فاتیحی کەرچۆ، وێ بەرپێز کاک سیروان پێحمانی کە جێی ھەیی دەستخۆشییان لێ بکری. ھیوادارین جێی پێزنامەندی خویئێران بێت.

سەعید (سەعدی) کەرەمی، سەنە

عەلائەددینی سەججادی؛ ژیان و بەرھەمەکانی

(١٩٨٤ - ١٩٠٧)

عەلائەددین کورپی نەجمەددین کورپی عیسامەددین لە بنەمالە ی سەججادی شاری سنە. لە ساڵی ١٩٠٧ زایینی لە گەرەکی قەتارچیان لە سنە لە دایک بوو، خویندنی سەرەتایی لە حوجرە ی مزگەوت دەست پێ کردوو و بە فەقیهەتی زۆر شویێ کوردستانی ئێران و عێراق گەرپاوه، دواجار لە سلیمانی دانیشتوو و لە ساڵی ١٩٣٨ ئیجازە ی زانستە ئایینیەکانی وەرگرتوو. ئەوجا پرووی کردوو بە غدا و لە مزگەوتی نەعیمة خاتوون لە گەرەکی بە ناوبانگی "مەیدان" بوو پیشنویژ و ھەر لەوێش ژیاو.

لە ماوہی جەنگی دووہمی جیھانی لە پۆژنامەگەری نزیك بوو تەو، بەم ھۆیەو پەیوہندی بە چاپ و چاپەمەنیەو بوو، لە گۆفاری «گەلاوێژ» دا کاری کردوو، گۆفاری «نزار» ی بەرپۆو بردوو. لە ساڵی ١٩٥٩ کراو بە مامۆستا ئەدەبی کوردی لە زانکۆی ئەدەبیاتی بەغدا، لەسەر ئەم ئیشە ی بەردەوام بوو تا ساڵی ١٩٧٠ لەم ساڵە دا کراو بە ئەمینداریەتی گشتی ئەوقاف (بە پلە ی وەزیری) لە ھەریمی ئوتۆنۆمی کوردستانی عێراق لە ھەولێر. ساڵی ١٩٧٧ خانەشین کرا و گەرپاوه تەو بەغدا و کەوتوو تەو سەر کۆتایی ھێنان بەو پڕۆژە و ئیشانە ی کە لە بابەت ئەدەبی کوردیدا نیوہ و ناتەواو دەستی لی ھەلگرتبوون.

کۆژرانی کورپەگورہی لە جەنگی ئێران و عێراقدا (١٩٨٠ - ١٩٨٨) ھیزی لی برپو و لە پەلوپۆی خستوو و توانای نووسین و لیکۆلینەو کەم کردوو تەو، تا لە پۆزی ١٣ ی

کانوونی یەكەمی ۱۹۸۴ (۲۲ / ۹ / ۱۳۶۳) لە بەغدا كۆچی دوایی کردوووە لە گۆرستانی شیخ عەبدولقادرى گەیلانى بە خاك سپێراوە.

سەجادی و پۆژنامەنووسی:

لەگەڵ نیشتەجى بوونی سەجادی لە بەغدا ئیبراھیم ئەحمەد خەریکی دەرکردنی گۆڤارى «گەلاوێژ» بوو، لەم کاتەدا سەجادی هیناوەتە لای خۆی و چاپکردنی گۆڤارەكەى بەو سپاردوووە و ماوەى دە سالیك سەرنووسەر بوووە پاشان لەلایەن حکوومەتەووە داخراوە. ئەم کارە مەشقیکی گرینگ و زەمىنەىەك بوووە بۆ ئەوێ سەجادی بکا بە پىپۆر لە بواری پۆژنامەگەریدا و سەرچاوەىەکی زۆر لە ئەدەبى کوردی كۆ بکاتەووە و شارەزایی لە میژووی خویندەواری و پۆشنییری کوردیدا پەیدا بکات. دواى گەلاوێژ، گۆڤارى «نزار»ى بە زمانى عەرەبى و کوردی ھەر لە بەغدا دەرکردوووە کە بۆلاوکراوێەکی سیاسى و کۆمەلایەتى بوووە و نزیكەى دوو سالیك دەوامى بوووە.

سەجادی پىپۆرى ئەدەبى کوردی:

مەیدانى نووسینی سەجادی لە بابەت پۆشنییری کوردی بە گشتى و ئەدەبى کوردی بە تاییەتى گەلى فراوان بوو، جموجوولییه خویندەوارییه کانی لەم خالانەدا ئەکەوێە بەر چاو:

۱. گرنگترین کارى «میژووی ئەدەبى کوردی» بوو. دوو جار لە بەغدا چاپ کراوە یەكەمیان سالى ۱۹۵۲، دووھەمیان سالى ۱۹۷۱. لەم کارەیدا سەجادی توانیویەتى زانیارییهکی زۆر لە بابەت میژووی ئەدەبى کوردییهووە كۆ بکاتەووە، لە سەرەتاووە تا ناوھەپاستى سەدەى بیستەم. ئەو سەرچاوە و کەرەستەنەى تا ئەو کاتە لە ناوھەپوون بە کارى هیناون. بۆ ئەو سەردەمەى کتیبەکە بۆلاوکراوەتەووە پووداویکی مەزنى نیوھندى ئەدەبى کوردی و پۆشنییری کورد بوو.

۲. لە بابەت زمانی کوردی و میژووی ئەدەب و پەرخەووە سەججادی لیکۆلێنەوێ بە پیزی هەیه، لەوانە «دەستوور و فەرھەنگی زمانی کوردی» (بەغدا ۱۹۶۱). «ئەدەبی کوردی و لیکۆلێنەوێ ئەدەبی کوردی» (بەغدا ۱۹۶۸). «نرخ شناسی» (بەغدا ۱۹۷۰). «دوو چامەکە ی نالی و سالم» (بەغدا ۱۹۷۳). «دەقەکانی ئەدەبی کوردی» (۱۹۷۸). «خۆشخوانی» (بەغدا ۱۹۷۸).

۳. سەججادی لە زانستی کۆمەڵایەتی و مەوقایەتیەکاندا بەشداری کردووە زانیاریەکی زۆری هیناوەتە ناو نامەخانەی کوردییەو. هەندیکیان تاقیکردنەووەیەکن بۆ یەکەمین جار ئەنجام دەدرێن، لەمانە لە میژوودا «شۆرشەکانی کورد» (بەغدا ۱۹۵۹)، لە ئەتۆگرافیا «کوردەواری» (بەغدا ۱۹۷۴) بوون بە سەرچاو بۆ لیکۆلێنەوێ دیکە لە دواڕۆژدا.

سەججادی نووسەرێک بوو شینواری خۆی هەبوو لە نووسیندا، بە زۆری کارە داھینراوە پەخشانیەکانی شیعرنامیزی رۆمانتیکییانە بوون. ئەمە لە بەشێکی بەرھەمیدا رۆون و ئاشکرایە، کارە داھینراوەکانی لەم بەرھەمانەدا بەرچاو ئەکەون:

۱. لە میژووی ئەدەبی کوردی (ئەم بەرھەمەمی بەردەستان) دا دیباچەییەکی پەخشانیە شیعری نووسیوە بۆ هەموو ئەو شاعیرانەی بە درێژی باسی لە ژیان و بەرھەمی شیعریانی کردووە، ئەو پارچە شیعرانە نووسەر وەک شاعیرێک ئەخەنە رۆو.

۲. پەخشانیە جوانەکانی سەججادی لە کتیی «گەشتیک لە کوردستان» (۱۹۵۶) لیکسیکۆن و زمانی ئەدەبی یادداشت و تیبینی رۆژانەیان هیناوەتە ناو ئەدەبی کوردییەو.

۳. یەکن لە کارە گەورە و بە نرخەکانی «رشتە می مرواریی» (بەغدا ۱۹۷۵) لە هەشت بەرگدا بلۆ کراوەتەو. بەرھەمیەکان شەنازی ئەدەبی کوردییە. ئەم کارە می بریتیە لە قسە می نەستەق و پەندی پشینان و ئامۆزگاری بە شێوێ ساتیر و کۆمیدی کە بە شینواریکی ئەدەبی و زمانیکی بەرز تۆماری کردوون.

۴. لە چیرۆکدا سەججادی یەکیکە لە نووسەرە بەرایییەکان و دەوری گەریگان بوو لە پەرە سەندن و گۆران و پیشکەوتنی وتار و چیرۆکی کوردی. چیرۆکیکی بە ناوی «هەمیشە

بەھار» (بەغدا ۱۹۶۰) چاپ كىردۈۈ. ژيانى مىللىي ناو كۆمەلى كوردەۋارى بوۈ بە سەرچاۋەى بىنچىنەى چىرۆكى سەجەجەدى. ئەمە لە ناوونىشانى ھەندى لە چىرۆكەكانىدا دەردەكەۋى، ۋەكوو «شايىيەكەى رەشەى خەجە لاو» و «بۆ نەچوۋىن بۆ كوستان» و «جەۋھەر ئاغا» و «پۆيۈيەكەى قەمچوۋغە» و...

عەلئەددىن سەجەجەدى خويىندەۋارىكى بە دىمەنى كورد بوۈ لە سەدەى بىستەمدا، نووسەر و رۆژنامەنووس و كارگەرى زانستى بوۈ. لە زۆربەى مەيدانەكانى ئەدەبى و زانستى و كۆمەلەيەتى و مۇقايەتى بەرھەمى بە كەلكى ھەيە. بالا دەست بوۈ لە نووسىنى وتار و چىرۆك و يادداشت و بابەتەكانى دىكەى پەخشان. نووسىنى بە گشتى زاخاۋى مېشك و خۆراكى گيان و ئارامى دل و دەروون بوۈ بۆ خويىنەر و خويىندەۋارانى سەردەمى خۆى و لە پاشانا بۆ نەۋەكانى دۋارپۆژ.

پیشه‌کیی چاپی دووهم

له سالی (۱۹۵۲) دا ئەم کتیبە که له‌بەر دەستتایە (میژووی ئەدەبی کوردی) توانیم له چاپی بدهم و پیشکەشی بکه‌م به‌عالمی کوردی و غەیری کوردی، له‌پاش ماوه‌یه‌کی تۆزێ دره‌نگ کتیب له‌بازارێ نه‌ما و دوایی هات، پۆژ به‌ پۆژ هه‌تا نه‌هات داواکاریی زۆرتر و خۆی که‌متر نه‌بووه‌وه تا وای لێهات دانه‌یه‌کی به‌ دانسقه و به‌ پاره‌یه‌کی زۆر ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت، به‌ تاییه‌تی که‌ بوو به‌ جێی بریاری خویندنی به‌شی کوردی له‌ «زانکۆ»ی به‌غدادا ئیتر نه‌وه‌نده‌ی تر نایابتر بوو و به‌ ده‌ست که‌س نه‌ئه‌که‌وت.

له‌بەر ئەمه‌ و له‌بەر ئەوه‌ که‌ زۆریکی زۆر له‌ پۆشنییرانی کورد پوویان لێ نام بۆ تازه‌ کردنه‌وه‌ی چاپ و بۆ سه‌ر له‌ نوێ زیندووکردنه‌وه‌ی له‌ بازاری بووندا، له‌گه‌ڵ ئەوه‌ش که‌ خه‌رج و باجی چاپه‌مه‌نی سالی ۱۹۷۱ و سالی ۱۹۵۲ یه‌ک به‌ دوو و یه‌ک به‌ سێ سه‌رکه‌وتوو و ئه‌رك زۆر زۆر گرانتر بووه‌ هه‌ر نه‌متوانی بێ‌دلییان بکه‌م و ئەمجاره‌ش توانیم «میژووی ئەدەبی کوردی» تازه‌ بکه‌مه‌وه‌.

ئهو‌نده‌ هه‌یه‌ جیایی چاپی ئیسته‌ی و ئه‌وه‌خته‌ی له‌ چه‌ند شتی‌کا هه‌یه‌ که‌ دوور نییه‌ ه‌ی ئیسته‌ی چاکتر بێ له‌ ه‌ی ئه‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ی.

جاری له‌بەر ئەوه‌ که‌ ئەم کتیبە به‌ ناوی ده‌قیکی ئەدەبی کوردی نزیکه‌ی - له‌ باری چاپه‌وه‌ - بیست سال له‌مه‌و پێشتر ئه‌ناسرێ به‌ ه‌یچ جو‌ر ده‌ستکاری نه‌کرد، چونکه‌ ئه‌و

دهق و «نص» هه‌بێ وه‌کوو خۆی بمی‌نیتته‌وه، به‌لام له‌ رووی روخسار و کاغه‌ز و چاپه‌وه گومانی تیدا نییه که هی ئیسته چاکتره. هه‌روه‌ها له‌ کاتی خۆیدا نه‌و نیشانانه که ئیسته له‌ باره‌ی چاپه‌وه بۆ چاپه‌مه‌نی کوردی و پیتی کوردی هه‌یه نه‌و سه‌رده‌مه نه‌وانه نه‌بوون ئیسته به‌وانه‌وه چاپ کرا.

دیسان له‌ هه‌نده شوێنیکا بازێ شتی تری به‌ ناوی په‌راویزه‌وه لی زیاد کرا؛ وه‌کوو له‌ لایه‌ن ژماره‌ی کورده‌وه، وه‌یا له‌ باسی «باخی شاعیران» و «عالمی رۆژنامه» دا له‌ سالی ۱۹۵۲ به‌ملاوه چی تر هاتۆته سه‌ر نه‌و سێ بابته‌وه ئه‌وه‌م خسته‌ ناو زه‌وینه‌ی کتێبه‌که‌وه. هه‌روه‌ها له‌ کاتی خۆیدا له‌ لایه‌ن گه‌لی له‌ رۆژه‌لاتی ناسه‌کان و زانایانی کورد له‌ ده‌ره‌وه‌ی عیراق و له‌ عیراقددا گه‌لی نووسراوم له‌ باره‌ی «میژووی ئەدەبی کوردی»یه‌وه بۆ هات، وه‌کوو زۆرشت هه‌ر له‌ باره‌ی نه‌و کتێبه‌وه له‌ رۆژنامه‌کانی ده‌ره‌وه و ناوه‌[وه] دا بلاوکرایه‌وه. من نه‌مانه‌م هه‌موو واز لی هێنا بۆ نووسینیان ته‌نها سیانیان نه‌بێ؛ یه‌کیکیان هی کوردیکی ده‌ره‌وه‌ی عیراق، یه‌کیکیان هی بێگانه‌یه‌کی ده‌ره‌وه‌ی عیراق، یه‌کیکیان هی کوردیکی عیراق. هی هه‌مووشیان هه‌ر به‌ زمانی کوردی بووه.

کورده‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ی عیراق خوالیخۆشبوو مامۆستا موحه‌ممه‌د میهری له‌ نه‌سته‌مول، بێگانه‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ی عیراق رۆژه‌لاتی ناس میسته‌ر ئیدموندس له‌ له‌نده‌ن، کورده‌که‌ی عیراق خوالیخۆشبوو مامۆستا ره‌فیق حلمی. هه‌مووشیان به‌و زمانه‌ که نووسیویانه هه‌ر به‌و جو‌ره چاپمان کردن به‌ بێ هیچ جو‌ره ده‌سکارییه‌ک. ئه‌مویست هه‌موویان زه‌نگوغراف بن به‌لام داخه‌که‌م جو‌ری نووسینی مه‌ره‌که‌به‌که‌یان زه‌نگوغراف وه‌ری نه‌گرت.

به‌غدا ۱۹۷۰/۴/۱

عه‌لاه‌ددین سەجادی

پەسەندى زانايان لەسەر چاپى يەكەم

دانای ھونەرمنەند و زانای پەسەند شیرین نووسی پاک نژاد جەنابی مامۆستا
عەلە ئەدەدین سەججادی.

پاش ھیوای خوۆشی و بەرخورداری و ئومیدی سەربلندی و پرزگاری:
نەوجوانی زرنگ و زیرەك دوکتۆر یوسف بەگ ئەسەری پر سەمەری مەعالی سیەری
ئێوێ بە دیاری بۆ من ھێنا، ئەو سالتیکە کاتێ کە دەستم خالی بێ دەبخوینم و مەرتەبە
رەنج و کۆششی بێ پایان و فیداکاری فراوانی ئێوێ لە ئەوجی ئاسمانی شەرەفدا دەبینم.
چاوت پروون بێ، عومرت ئەفزوون بێ، پرووی ئەو باوک و دایکە سپی بێ کە فرزەندی
وايان بێ گەیاندوو.

کا کە عەلا! بە بێ پەردە و بە بێ موحامەلە ئەیلیم «مێژووی ئەدەبی کوردی» ی تۆ
شەمعی کە لە عالەمی ئەدەبیات کە کوردی زیندوو کردووە و گیانیکی تازە دایەو بە
کوردانە کە ئێستە ھەن و بەوانەش کە لەمەو دوا دین. مالت ئاوا بێ و مالتی کوردت ئاوا
کرد.

لە مەحامی و مودەریسانی ئیستانبول

موحەممەد میھری کوری مەرحووم

مەلا عەبدوللای دشی

١٩٥٤/١/١٩

۵۳/۱/۱۹

دۆستی زانا و خۆشه‌ویسته‌كەم سەید ئەلەددین.

نامەكەى شیرین و کتێبه‌كەى ڕه‌نگین «میژووی ئەدەبی کوردی» که ناردبووتان گەییشت. زۆر زۆر سپاستان ئەكەم و بە دڵگەرمییەوه پیرۆزباییتان لێ ئەكەم که لە پاش ئەوەندە سەرنج و کۆشتت توانیتان ئەم کارە بەهێنە بەرھەم و کە بە لە ژێر چاپ چوونی ئەم نووسراوە گرنگە ئاواتەخوازە دێرینەكەتان ھاتە دى. بە راستى ئەمە خەزمەتێكى گەورەیه نەك تەنیا بۆ كوردەوارى بەلكوو بۆ گیتی زانست گشتى و ھەموومان كە پێوەندیمان ھەیه بە ئەدەبیاتی ڕۆژەلەات منەتدارى ئەو مامۆستا پایە بەرز ئەمین.

ئێتر ھەمیشە تكای تەندروستی و سەركەوتنتان ئەكەم.

دۆستدارتان

ئیدمۆندس.

عمارە - ۱۹۵۲/۱۲/۲۸

مامۆستای بەرز و بەرێز و خۆشەویست و شیرینم کاکە ئەلانی ددین سەججادی. نازانم بە چە زمانیک و بە چە جۆریک پیرۆزی و سوپاسی دەروونی خۆمتان پیشکەش بکەم بۆ ئەم ئەسەرە بە نرخ و گەورە و پیرۆزتەن کە باوەڕ ناکەم هیچ کەسیکی تر بە جەستەیی بەندە خۆشی و فەرەحی پێ هاتبێت. چۆن شادان و فەرەحناک نەبم کە ئەوەتی خۆم ناسیوەتەو و هۆشم پەیا کردووە بە دڵ و بە گیان تەشنەیی کتیبیکی وا بە نرخ و بەفەر بووم. وا لە سایەیی هیممەتی بەرزێ مامۆستایەکی وەکوو جەنابانەو هاتە ناوێ و دڵ و چاوی هەموو کوردیکی پێ روون بوووە. یا خوا هەر بژین. بە راستی ئەم خزمەتە گەورەیان جیگەیی سوپاس و مایەیی فەخریشە بۆ خۆتان و ئەوانم بلێم کە تۆزیکیش حەسوودیتان پێ ئەبەم! ئەمما دەر حەق بە کتیبەیی خۆی «میژووی ئەدەبی کوردی» بەندە غەیرئەز تەقدیر و ستایشی ئەبێ چە جۆرە راییکم هەبێت؟ زۆر بە دیققەت و بە زەوقیکی یەگجار گەورەو خۆیندمەو. ئەوانم بلێم کە بە راستی مەوفەق بوون و لە هەموو سەریکەو ئەسەرەکان نایاب و بە نرخە. وە هەر کەسیک بە هەموو کانی دڵیوە لە تەقدیر و ستایشی دوا بکەوێت موحەققەق لە حەسوودی و ئەنانیەتی خۆیەو، وە پەنگە ئەو نەوانەش زۆر کەم بن.

دڵیا بن کە بە بێ ریا و بە ئیخلاص عەرزتان ئەکەم کە تا ئێستە کەس بۆ کورد شتی وا بە نرخ و بە کەلکی نەنووسیوەتەو. هەر بژین مامۆستای شیرینم.

ئێستە بەندە لە عەمارە ئەوەندە مەشغوولم و سەرم قالە حەتتا ناتوانم کە کاغەز بۆ منالەکانم بنووسم. لەبەر ئەوە هیوام وایە کە لێم بیوورن کە ناتوانم تەعبیر لە حیسایاتی خۆمتان بۆ بکەم چونکە ئەم کاغەزەم بێ شک بێ فەرە، وە فەرەقی پێ ئەفەرموون کە بە کولفەت ئەینووسم و زۆر هەلە و ناریکی تیایە.

مامۆستا گیان! ئاخ خۆزگە پارەم ئەبوو هەموو نوسخەکانی کتێبه‌که تەنیا خۆم ئەم کپی تاوه‌کوو مەجبوورتان بکەم جاریکی تر له چاپی بدەنەوه.

لێره دوکتۆر ئەورپەحمان و جەمالی ئەمین بەگ وه‌کوو بەنده زۆریان پێ خۆش بوو بۆ «میژووی ئەدەبی کوردی» تەبعی نوسخه بۆ دوکتۆر ئەنیریت و جەمال بەگ خۆی دیتە ئەوی.

پەفیق حلمی - عەماره ۱۹۵۲/۱۲/۲۸.

بەناوى خاى گەورە و مېھرەبان

سەرەتا

دەمى سالتە، بگرە ئەوئەتى ھۆشم كىرەوئەتەوئە لە كانگای دلمەوئە ھەزم لە ئەدەب و ئەدەبىيات كىرەوئە. بەو بۆنەوئە گەلى جار خىم ئەدايە خويندەنەوئە ئەو شتانە كە ئاشنايەتپان بە ئەدەبەوئە ھەيە. بەتايبەتى ھىنەكانى رۆژھەلات، چە عەرەبى و چە فارسى – ئەمە بىجگە لە ئەدەبىياتى رۆژاوا – جۆش و خرۆشكى ئەدامى و ئەيخستەمە عالەمىكى ترەوئە. ماوئەيەكى باش ئەمە ئىشم بوو، بەبى ئەوئە بچم بەلاى بىروباوئەپىكى تردا.

رۆژىك شتىكم ئەخويندەوئە، كەلى بوومەوئە سەرلەنوئە لە دلى خوما وردم ئەكردەوئە، لەمەوئە كوتوپر ئەوئە ھات بە بىرما كە ئايا من چىم؟ ئىنگلىزىم؟ نەئە، عەرەبم؟ نەئە، بەلكوو كوردم. باشە كە كوردم ئەبى لە نەتەوئە كورد بىم، كە لە نەتەوئە كورد بووم ئەمەى تىگەياندم: كە كورد ناوى لە لاپەرەى رۆژگاردا ھەيە و ئەمىش قەومىكە بۆ خوى.

زۆرى پىنەچوو لەو دەرياي خەيالەدا كەوتەمە سەر ئەوئە كە مىللەت مادام مىللەت بوو، بەبى گومان ئەبى زمان و ئەدەبىيات و تارىخىكى بىي، ئەگەر نەبىي بە ھىچ نازمىرى و ھىچ نىيە. لىرەدا سەرم لى تىكچوو، تەماشاي خوم ئەكەم ھىچى تر نىم تەنھا كورد نەبى،

تەماشای بارەکە ی تری ئەکەم سەیر ئەکەم تەنیا کورد نەبن هەمووشتیکی ترم! کسپە یەك^۱ لە دلمەووە هات، بەووە دلی خۆم دایەووە کە وتم: بەلگە ی قەومیی کە زمانە ئەوا من هەمە، من لە نەتەووە ی قەومیکم کە لە بەرەبە یانی تاریخەووە بەم زمانە کە من قسە ی پی ئەکەم و پی ئەنووسم، قسە ئەکەن و هیچ کۆسپێک لای نەداون لە رینگە ی خویان. بەتایبەتی کە ئەمبینی «ئەمیر شەرەفخان» ی بتلیسی لە ۱۰۰۵ ی هێجری و «ئەمین زەکی بەگ»^۲ لە ۱۹۳۶ ی میلادی تاریخیان بۆ قەومەکەم نووسیووە، بست بە بست گەشکەم ئەکرد و هیوام بە خۆم و بە قەومەکەم تازەتر ئەبوووەو.

زۆر سەیر بوو، بەلی خۆم و قەومەکەم بە کامەرانی ئەبینی، وە ئەو رێچکە یەش کە گرتبووم لە خوێندنەووە و فیکر کردنەووە، هەر بەرەلام نەکرد تا رۆژێک هات بە دلما و وتم: کۆلەکە ی هەرە قایمی قەومییەت ئەدەبیاتە، پایە ی قەومیکی پێنج هەزار سال لەمەو پێشی ئێستە بە ئەدەبیاتە کەیدا بۆ پیاو دەرئەکەوئ، وەکوو هینەکە ی ئێستە هەر بەووە بۆ پاشەرۆژ دەرئەکەوئ. دە ی خۆ ئێمە یا یەکیکی وەك من شتی کمان بە دەستەووە نییە کە میژوویەکی ئەدەبیاتمان بیت تا رۆژانی رابوردوومان بێنیتەووە پێش چاو، لەگەڵ ئەووەش گومانی تیدا نییە کە بە هەزاران هەزار پیاوی عالم، ئەدیب و شاعیرمان تیدا هەلکەوتووە، هەریە کە بۆ خویان دەورێکیان گێراووە و رۆشتوون. ئەووەم هات بە دلدا کە ئایا لەم هەموو رابوردوانە و لەم هەموو هەواناسانە بۆچ یەکیک یا چەن کەسی کمان نەبوون و نەهاتن میژوویەکی ئەدەبیان بۆ دابێن تا نەتەووەکانی ئیمپروژیان بەم جۆرە سەرگەردان نەبن؟ وەلامی ئەم پرسیارە خوێنەر لەناو کتیبە کەدا بەرچاوی ئەکەوئ.

لە پاشەرۆکی خەیاڵەکانا کەوتمە سەر ئەووە کە بەلکوو چاک بکەم بە لادا و میژوویەکی ئەدەبی کوردی دابێم بۆ خۆم و بۆ ئەو قەومەم کە تا ئێستە لەم سووچەووە بێبەش بوون،

[۱. کسپە: راپچەینی دل].

[۲. میر شەرەفخان، «شەرەفنامە» ی بە فارسی داناووە کە باسی خێل و عەشیرەت و میرە کوردەکان ئەکات.

وە ئەمین زەکی بەگ «خۆلاسە ی کورد و کوردستان» ی نووسیووە].

ئەمەش بۇ ئەوۋە كە رۆلەكانى ئىمپۇژ و پاشەرۆژمان بىگرن بەدەستەوۋە و لە رىزى ئەو قەومانەدا راوەستىن كە مىژووى ئەدەبىياتى خۇيانيان بەدەستەوۋە، ئەمە لەلايەكەوۋە. لەلايەكى تىرىشەوۋە با لۆمەى كورانى كوردى پاشەرۆژمان نەيەتە سەر وەكوو لۆمەى ئىمە ئەچىتە سەر پىشىنەكانمان، لەگەل ئەوۋەش ئىمە ھەقمان نىيە لۆمەى ئەوانەى پىش خۆمان بىكەين - وەكوو لەمەودوا باسى ئەكەين - بەلام ھىنەكانى پاشەوۋە ھەقيان ھەيە لۆمەى ئىمە بىكەن.

من دان بەوۋەدا ئەنىم كە دانانى مىژوويەكى ئەدەب - لە ھەر زمانىكا بى - ئىشى تاقە كەستىك نىيە، بەلكو پىويستە بە لىژنەيەكى دانای زانا [بكرى] تا بتوانن ئەو ئەركە بەرپۆۋە بەرن. بەلام ئەم بىروايە نابى پياو لە ئامانجى خۆى بخا، پياو ئەبى باوۋەپى لە كىو و ھىزى لە پۇلا قايمىتر بى. گومان و ترس دوو ئەھرىمەنن بە درىژايى سال لەگەل پياودا لە جەنگدان و پياو بەرەو دوا ئەگىرنەوۋە! ئەو كەسەش باوۋەپى بە سەركەوتن بى ئەبى ھىزە پۇلايىنەكەى بخاتە كار بۇ لە رىشە ھەلكىشانى ئەو دوو ئەھرىمەنە؛ ھىچكەس لە ھىچ رىگەيەكدا لەم جىھانە، بەسەر ھىچ ئارەزوويەكىدا زال نەبوۋە تا ئەو ھىزەى خۆى نەخستىتە كار.

با ئەوۋەش بزانين، وەكوو ئەو ئەھرىمەنانە بۇ ھەموو كەس ھەن، ئەو ھىزەش ھەروەھا بۇ ھەموو كەس ھەيە. جا ئەگەر منىش بەتامايە و بموتايە: ئەم ئىشە لە تواناي مندا نىيە، يەككىكى تىرىش لەپاش من ئەوۋىش ھەرواي ئەوت و بەم جۆرە ئەم بۇ ئەوى ئەھىشتەوۋە و ئەو بۇ ئەو، تا دونيا دونيا بوايە بەم چەشنە ئەماينەوۋە و لەباتى ئەوۋە كە وەكوو ئاۋىكى رۋونى رەوان ھەر لە رۋىشتندا بىن، ئەبوۋىن بە ئاۋى بۈگەنى گۆمىك كە لە شوپنەكەى خۇيدا مابىتەوۋە!

ئەمە ئاشكرايە كە يانى ھىچ قەومىك، چە سىياسى چە ئەدەبى چە كۆمەلايەتى چە ئايىنى، كوتوپر و لە پرىكا نەگەشتوۋنەتە ئەم پاىيە كە ئەبىنرى يا ئەخوئىرئىتەوۋە؛ بەلكو لە سەرەتاوۋە تاقە يەككى دەستى داوۋەتى، ئىنجا بەرەبەرە پاشماوۋەكانى ئەو رىكوپىكىان كىردوۋە. ئىستە منىش ئەمە دائەنىم و ئەيكەم بە بناغە، ھىوادارم قەومە خۆشەويستەكەم بە

چاوی لیبوردن لە ناتەواوییەکی ئەبوورن و لە پۆژانی پاشەپۆژدا لە کۆلیتیکەووە ئەیکەن بە کۆشکینک.

ئەزانم ناتەواوی تیندا هەیه، چونکە ئیستە من ئەگەر بمەوێ میژووییەکی ئەدەبی عەرەبی یا فارسی - کە ئەمانە لە پۆژەلاتدان - دابنیم، زۆر زۆرم بەلاوە ئاسانە، چونکە کتیب و سەرچاوە زۆر، بیانپێنە و دایانبنی و لیان وەرگرە و کۆیان کەووە، ئەووە بوو بە کتیب؛ بەلام لە زمانیکی وەکوو زمانی کوردیدا دوو کۆسپی زۆر گەورە لە ڕینگەدایە: یەکەم بێ سەرچاویی، دووھەم یەکنەخستن و یەکنەگرتنی شیوەکانی زمانی کوردی.

بەلێ، شیوەکانی زمانی کوردی ھەموو لەیەک ڕیشەییە و پەلپەل بوونەتەووە، بەلام ئاگاداری بەسەر ئەو پەل و لقانەدا وەنەبێ شتیکی ئاسان بێ، لیکۆلینەووە لە شیوەییەک و تیگەیشن لە بنچینەکی تەنیا ئەمە ژیانیکی سەرەخۆی ئەوێ، کەچی سەرەرای ئەمە، پەلاماردان بۆ شیوەکانی تر دیارە ئەمە ئەبێ لە وزە تاقە کەسیکا نەبێ. لە کۆی ئەووە کە پیاو تەنھا خەریکی لیکۆلینەووەی شیوەی موکری بێ؟ وە لەکۆی ئەووە بچی بۆ ھی بۆتان و لۆر و ھەورامان؟ ئەگەر یەکنێک بە چاویکی وردبینەووە ورد بپێتەووە، لام وایە ئەم ئەرک و عەزیەتە بە کەم نازانی و ئەکەوێتە سەر ئەو باوەرە کە پیکھێنانی شتیکی وەھا زەمانیکی دوور و درێژی ئەوێ و ھەرامکردنی ھەموو ناز و نێعمەتیک.

ئەم کتیبەیی ئیستە لەبەر دەستایە کرد و کۆشی گەلی سالا، گەلی سالا کەلین و قوژبەنی کوردەواری بە زمان و بە قەلەم ئەپشکینم، بێجگە لە باسی کورد و باسی ئەدەبی بێگانە - ئەسلی ئەدەبیاتە کە خۆی ھیچ سەرچاوەییەکی کەلک بەخش، کە لەسەر لاپەرەییەک چاپ کرابێ - نەبوو و نییە، سەرمايە دەستم بۆ ئەم ئیشە «٤٩٨٠» پارچە کاغەزە، کە لە ماوێ ئەم چەند سالەدا لەم و لەوم پرسیووە و کۆم کردۆتەووە لە باری چۆنیەتی ژبانی ئەو شاعیرانەدا کە من لێرە نووسیومن. ئەم ئەرکەش ھەموو بۆ ئەووە کە پۆژەلاتی ناسیک (مستشرق) ئاشنا بێی بە ئەدەبی کوردی، وەکوو چۆن کوردەکەش خۆی لە ئەدەبی باباپیری خۆی نزیک ئەبێتەووە.

دیسان کەموکوورپیهکی تر لەم کتیبەدا هەیە، ئەوەش ئەوەیە: ئەبوابە لە سەرەتادا کە باس ئەکرا، بەپێی دەور و چەرخ هەچ شاعیرێک بوو لە کورددا بە ریزە باس بکرایە، بۆ ئەوە بە سەرە بهاتنایە خوارەو، ئەوەک ئێستە شاعیرێکی دووسەدسال لەمەوپێش قسەی لێوە بکریت و کەچی لە بەرگەکەیتدا بچیتە سەر شاعیرێک کە دووسەدوپەنجا سال لەمەوپێش بوو. ئەم رەوشتە دیارە بۆ باسی میژوو یا بۆ میژووی ئەدەب من پێی لێ ئەنیم کە ناپەسەندە. بەلام چی بکەم لەبەر بێ سەرچاوەیی دەسەلاتم نەبوو بەسەر پیکهێنانی ئەو رەوشتەیدە، ئەمەش لەبەر دەسنەکووتن بوو. خۆ ئەگەر بهاتمایە و چاوەڕێی ئەو یاسایەم بکردایە ئەبوابە لە کتیبەکە بگەرāmایە و بکەوتایەتە گۆشەی لەفکرچوونەو.

هەرۆهەر پەنگی ئەو رەخنەش بگیری: کە سەرەتای باسی شاعیرەکان کوردییەکی رەقە و پیاو تێناگەیەنێ. بۆ ئەم رەخنەیه مل نادەمە پیشەو، چونکە کتیبەکە کتیبێکی ئەدەبییە و ئەو کوردییە کە لەویدا هەیە هەمووی کوردییەکی باوی بەسەر زارەوویە و هیچی تازە کورە و دەست هەلبەست نییە، ئەمە یەک؛ دووهم با ئەدەبی زمانی کوردی ئەوە پێشان مەردم بدات: کە ئەگەر بهاتایە و خزمەتێکی راستەقینەی ئەم زمانە بکرایە تا ئێستە جوانی و دلکراوییهکی ئەبوو، ئەوەک کورێ زمانەکە، بەلکوو هەموو بێگانەیهک شیفتهی جەمالەکە ئەبوو، جا بۆ ئەوە ئەو جەمالە لە ئاسمانی ئەدەبیاتی کوردیدا وەکوو رۆژ دیار بێ، نەمتوانی دەست لەو نیگارە هەلگرم.

ئەم کتیبە هەرچەندە «میژووی ئەدەبی کوردی»یە، بەلام لەبەر ئەوە زانیی ئەو قەومە کە میژووی ئەدەبی هەیە پێویستە، ئێمەش هاتین رەوشتی ئەم کتیبەمان بەو جۆرە دامەزراند کە لە پێشا باسی «کورد» و «وشەی کورد» و بنچینەی کورد بکا لەگەڵ شوێن و سەرژماریانا، لەپاش ئەوە باسی ئەدەب و چۆنیەتی ئەدەب و داھاتنی ئەدەب لە عالەمدا، بەشوێن ئەودا «ئەدەبی کوردی» لە ئەدەبیکی زۆر کۆنەو، پاش ئەو «ژماردنی هەندێ لە شاعیرانی کورد» لەگەڵ میژووی مردن و ژیاپان بەپێی دەسەلات، لە پاشا باسی «شاعیرە هەرە گەورەکانی کورد»، ئەوانە بەرپەلمان کەوتوون، بەشوێن ئەمانەدا «ئەدەبی رۆژنامەی کوردی»، ئینجا

«بەر اوردکردنی ئەدەبی کوردی لە گەڵ ئەدەبی عەلەمدا» تا ئەگاتە سەرەتای چەرخەکانی ناوەراست و سەرەتای داھاتنی ئیسلامەتی لەم بەرگەدا.

بۆ ئاگادار بوون بە سەر گەلی لەم شاعیرانەدا سوپاسی قەومی خوشەویستی کورد ئەکەم کە یارمەتیان داوم، بە تایبەتی «حەسەن بەگی جاف» و «عەقید موحەممەد عەلی بەگی کوردی»، کە زۆر دڵسۆزیان لە گەڵ نواندم، سەرچاوەی ھەموو سوپاسیتک بۆ خواوە و ھەموو یارمەتیەک ھەر شایانی ئەوە.

ئەم کتێبە میژووی ئەدەبە، ئەدەب ھونەرە، ئەتوانم دیسان بە دڵ سوپاسی ھونەرەمەند کاک «بەدیع باباجان» بکەم بۆ ئەو یارمەتیە لە لایەن ئەو و یتە ھونەرپێوانەیی ھونەرەکانەو کە دایمی و توانیم بەوان ئەوەندە تر میژووی ئەدەبی کوردی برازینمەو.

١٩٥١/١/٢٥ بەغدا

عەلەددین سەجادی

مهولهوی

(۱۸۸۲ - ۱۸۰۶)

زړه‌ی زایه‌ل‌ی دووکانچه‌ی ده‌ماخ   نه‌یداته‌وه د‌ل‌ ته‌کا ئاخ و داخ
پیشه‌نگی کاروان قه‌تاره‌ی شه‌ونم   له‌به‌ر به‌یاندا نه‌پژئی نیم!

سه‌ججادی

خامه‌ ش‌ه‌ق وه‌رده‌ن، دم‌ مه‌که‌رده‌وه
زار زار مه‌نالو وه‌ دم‌ ده‌رده‌وه
تو پا شکسته‌ی به‌رد ه‌رده‌ی ده‌رد
چه‌م کو‌ر مه‌ینه‌ت، ته‌ن لاغر، ره‌نگ زه‌رد!

مهولهوی

پیری به‌پراستی شاعیران، سه‌رده‌فته‌ری خوش‌په‌یکه‌ری
ته‌دیبان، باده‌نو‌شی خانه‌دانی تاوه‌گو‌زی، ئارایش‌ده‌ری
به‌ره‌بابی شاه‌و‌یی، پی‌غه‌مبه‌ری شی‌عری سه‌ده‌ی راپور‌دوو،

شۆرشگىرى باوەرى تازە و تۆ. شەيدا بە نوورى پاكى يەزدان، مەفتوون بە سۆزى نالەى دەرویشان، پېشەنگى كاروانى دورناسان، خەرقە پۆشى ئاھەنگى مەى نۆشان. مەلەوانى دەريای بىر تېزى، شۆرەسوارى سارای نوكتەبېزى. دلى رۈوناك بوو بە رۈوناكى خاوەنى جيهان، زمانى گۆيا بوو بە دەنگى فرىشتەى ئاسمان. شابازى خەيالى ھەردەمە لە مېرغوزارىكا بۆنى گۈلئىكى كردوو، دەمى بە سۆزى پىرى پىران و نالە نالى جەرگى دەرویشان، دەمى بە دەربېرى گەوھەرى نوكتە بە يادى نيازى نازىزان، دەمى بە باسى رىشتى ئاوى شەتاوان و ھازەھاژى تافگەكان. كەوابوو مەولەوى ھەم خۆشخوانى ھەق پەرسى بوو، ھەم نەواخوانى بەزمى سەرمەستى!

شاعىرى بەرزى ئاسمانى كوردەوارى «مەولەوى» ناوى «عبدالرحيم» و كۆرى «مەلا سەعید»ە. بە شەش پىشت ئەچىتەو سەر «مەلا ئەبووبەكرى موسەنىف» خاوەنى كىتەبى «الوضوح» و لە بنەمالەى «پىرخدرى شاھۆ»یە. «مەلا یوسف جان» – كە يەكەك بوو لە نەتەوكانى مەلا ئەبووبەكر – لە «چۆرى»ى مەريوانەو چووەتە «تاوگۆز»ى جوانرۆ و ئاواى كردۆتەو و تىايا دانىشتوو. ئەو شوینەكانى و سەراویك بوو بى ئاوەدانى، دارى «تاوگ» و «گۆز»ى لى بوو. لە پاشا دىيەكە ھەر بەو ناوہو ناوبانگ ئەستىن و لە وتندا بۆ سووكى ئەبى بە «تاوگۆز».

لە سالى (۱۸۰۶)ى ميلادى لە «تاوگۆز» ھاتۆتە دونياو، سەرەتای خویندى لەلاى باوكى دەست پى كردوو، كە چووەتە فەقىەتى بە سوختەيەتى لە مەدرەسەى «نۆدشە»دا بوو، لەوێو چووە بۆ «مەريوان»، ماوہىكى باش لە «چۆر» و لە «نەنە» بوو، لەوێشەو چووە بۆ «سەنە» لە مزگەوتى «وہزىر» چەند مانگىك ماوہتەو، لەوێو چووە بۆ «بانە». گەراوہتەو بۆ «سولەيمانى» لە مەدرەسەى «شىخ مارفى نۆدىيى» لە مزگەوتى گەورە. لەوێو ئەچى بۆ «ھەلەبجە» لە «مەدرەسەى شىخ ئەولای خەرپانى» ماوہىك ئەمىنەتەو. لەم وەختەدا «مەلا ئەحمەدى نۆتشى» كۆرى «مەلا ئەورەحمانى نۆتشى» يەكە موسەئەيدى شىخ ئەولای خەرپانى ئەبى و دەمە دەمى ئىجازە وەرگرتنى ئەبى. ھەندىك ئەلەين لە

جۆشی ئیجازه وه رگرتنی مه لا نه حمه ددا نه م، چو وه ته هه له بجه و له و وه خته دا نه م «کمال» ی خویندوو به لای «مه لا سادق» ته ویله ییه وه - که نه ویش هر موسته عیدی شیخ نه ولا بووه و ته وای کردوو و له بهر بی جینگه یی هیشتا ئیجازه ی وه نه گرتوو - له پاش ماوه یه ک له بهر پیشهاتیکی خیزانی خویندنه که ی په کی نه که وی و هه له بجه به جی دیلی.

دوو سالیك به م بی خویندنیه نه مینیتته وه و له پاشا تی هه لئه چیتته وه. به مه دره سه کانی نه و ناوه دا نه سوو رپیتته وه و له پاش نه مانه نه چی بۆ جوانرۆ بۆلای «قاضی» جوانرۆ و ماوه یه کی باش له وی نه مینیتته وه، سه ریکیشی له «پاوه» داوه، به لام نازانری ئایا بۆ خویندن چوو یه هه ر به کاروان رپی تیکه وتوو؟ له (۱۸۳۹) دا له ده وری «ره زاقولی خان» ی کوری خه سه ره و خان ی والیدا بۆ جاری دووه م نه چیتته وه بۆ «سنه» و نه م جاره ی زۆر نه مینیتته وه، له ئاخردا له مزگه وتی «دارالاحسان» دائه مزرری و له کن «حاجی مه لا نه حمه دی نۆتشی» - که له م دوا ییه دا مو فتی سنه نه بی - ده رز نه خوینی.

له و سه رده مه دا که له سنه نه بی ده نگ ی ئاوازی رۆح نه فزای شیعی مه وله وی له تاقچه ی دیوا خان ی خه وانین و پیا و ما قوولانی سنه دا ده نگ نه داته وه، مه وله وی نه بی به بولبولی هه موو دیوا خان ی، یا هه موو دیوا خان ی نه بی به په روانه ی مه وله وی! هه ره ها له و ماوه دا پیاوی وه ک «مه لا عب دوللای دشه یی» و «سه ید عه بدولعه زیزی که لجی» یی پی نه گه یینی بۆ نه وه له پاشه پۆژا یه که میان بی به مو فتی و دووه میان به شیخو لیسه لای سنه.

مه وله وی به م جۆره له سنه دا رایته بویری تا له (۱۸۴۱) دا ئیجازه ی ته دریس له حاجی مه لا نه حمه دی نۆتشی وه نه گری. له گه ل نه و هه موو رپزه که لیان گرتوو و له گه ل نه و هه موو ته قالا یه که له گه لیان داوه بۆ نه وه هه ر له سنه دا دانیشی، گیر نه بووه و راسته وراست گه راوه ته وه بۆ ولاتی خۆی و زۆر به حورمه ته وه په وان یان کردۆته وه. که ها تۆته وه نه وه نده گیر نه بووه، سۆزی رایه لی مه عنه ویاتی «شیخ وه سمانی ته ویله» رایته کیشی بۆلای خۆی، له وی نه بی به داوی ته ریه ته وه، یا خود نه بی به په روانه ی په ر و بال سووتاوی ده وری «سراج الدین»، یا به بولبولی تینو به عه تری گو لی «سراج الدین» و نه بی به خه لیفه شی.

ئینجا ئه‌چیتته دیی «چورستانه»^۱، له‌وی دانه‌نیشی و ته‌دریس نه‌کا، به‌لام ئه‌م ته‌دریسه‌ی تا سه‌ر نه‌بووه، چونکه سه‌ودای ته‌ریقه‌ت له‌که‌لکی ئه‌وه‌ی خست که بتوانی پی‌به‌ندی ته‌دریس بی. له‌پاش چورستانه ئه‌چیتته «بیژاوه» و له‌ویش‌ه‌وه ئه‌چیتته «بیاوێله». له‌پاش له‌ویش مالی باری کردووه، چووه‌ته‌ دیی «سه‌رشاته» له‌ پشت قه‌لای شه‌میرانه‌وه له‌سه‌ر سیروان. ئه‌لین: به‌ کاروان جاریکی تر پی که‌وتوته‌وه سوله‌یمانی. له‌هه‌ر لای له‌م شوینانه بووبیت هه‌ر په‌پووله‌ی «سراج‌الدین» بووه، تا له‌ (۱۸۸۲) دا به‌ ۱۵ سال دوا‌ی سیراج‌ه‌ددین هه‌ر له‌ سه‌رشاته له‌ ته‌مه‌نی ۷۶ سالیدا کۆچی دوا‌یی کردووه و له‌ویش نیژراوه. گۆره‌که‌ی جیی‌ پاز و نیازی خه‌مباران و دل سووتوانه.

هۆی مردنه‌که‌شی ئه‌وه‌بووه سوار ئه‌سپێک ئه‌بی و ئه‌چی بو «پریس». پیاوێک جله‌وی ئه‌سپه‌که‌ی پائه‌کیشتی، ئه‌ویش چاوی کوێر بووه، که ئه‌گه‌نه ده‌شتی به‌رده‌می «هانه‌سووره» دارتووینک له‌ویدا بووه. مه‌وله‌وی له‌ زه‌مانی چاوساغیدا شاره‌زای بووه، به‌ پیاوه‌که‌ی وتوو که گه‌یشینه بن داره‌که پیم بلێ با پشتم دانه‌وینم – چونکه خۆی نه‌یبینیوه – که ئه‌گه‌نه ئه‌وی پیاوه پیی ئه‌لی، ئه‌ویش پشتی دانه‌ه‌وینی و هیشتا لێ تیپه‌ر نابن، لای وا ئه‌بی له ژیری ده‌رچوون، پشت به‌رز ئه‌کاته‌وه و لقی دارتوووه‌که له‌ پشتی گیر ئه‌بی و ولا‌خه‌که‌ش به‌ گوێر ئه‌پوا و پشتی ئه‌شکی، ئیتر ئه‌م پشت شکانه ئه‌بیتته هۆی مردنی.

مه‌وله‌وی پیاوێکی میانه‌بالا و زۆریش لاواز نه‌بووه، ریشیکی ته‌نکی هه‌بووه، دوو چاوی گه‌شی درێژکاری پتوه بووه، هه‌ندی جار میزه‌ری سپی کوردانه و هه‌ندی جاریش جامه‌دانه‌ی ئه‌به‌ست به‌سه‌ره‌وه. هه‌موو ده‌می خه‌رقه‌یه‌کی به‌ ره‌نگی سه‌وز سه‌وزکراوی ئاوه‌لدانه‌نی له‌به‌ر کردووه. گالۆکیکیشتی ئه‌گرت به‌ ده‌سته‌وه، قسه‌کانی له‌سه‌رخۆ و پر‌مه‌نا بووه، جارجار سۆزیکیشی بووه وه‌کوو ته‌عبیر له‌ نه‌ینی ته‌سه‌ووف یا که‌ون بداته‌وه، به‌ چه‌ند سالتیکی که‌م له‌ پینش مردنیا ئه‌و چاوه‌ جوانانه‌ی که‌ دیمه‌نی ته‌بیعه‌ت و «سراج‌الدین» و «خاتوو عه‌نه‌ر» ی پی ئه‌بینی کوێر بوون، ئه‌وه‌نده‌ی تر سۆزی گه‌یشته ئاسمان.

[۱]. مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس له‌ دیوانی مه‌وله‌ویدا ئه‌م دێیه به «چروستانه» ناو ده‌بات نه‌ک «چورستانه».

مهولهوی له دهوړی فقهیه تیدا - وه کوو له ناخر دهوړیا - زوړ پابه ندی خانه قای «ته ویله» بووه، نهو خانه قایه به هاتوچوکردنی هه موو تیره یه ک وه کوو پووره ی هه نگ و ابووه، له «هیندی» و «نهو غانی» و له کهسانی تریش. نهو نهو غانیانه که له چورستانه بوون و له پاشا بوون به خزمی مهولهوی نهو انیش هاتوچو شیخ وه سمانیان کردووه، سهره تا که ناشنا نه بن به مهلا عه بدورپره حیم له زه مانى فقهیه تیدا ته ماشا نه که ن نه م پیاوه له تهرزی ژیان و رابواردنیا دهرویشی و خواناسی و عیلم نه دره وشیتته وه، نهو غانیه کان له سهر په وشتی لای خو یان - که به مجوره که سانه یان وتووه «مهولهوی» - ناوی نه بن به مهولهوی. ورده ورده نهو ناوه ی له خانه قای شیخی سیراجه ددین و ولاتی موریده کانیا بو بلاو نه بیتته وه. داکه وتنی ناوی مهولهوی بو «مهلا عه بدورپره حیم له سهره تادا به مجوره بووه. که له (۱۸۵۸) دیسان به فرمانی شیخی سیراجه ددین له لای «والی» نه چیتته وه بو سنه. والی غولام شاخان ته ماشا نه کا دهنگی شیعی مهولهوی زهنگیکه و دهنگ نه داته وه، باده نو شانی ناسووتی له خه رقه پو شانی لاهووتی هیچ جیا ناکاته وه. بیجگه له مهش پیاویکی پیز لى گیراو و سهر به شیخ وه سمانی ته ویلله یه، له لایه که وه قسه زانی و نه ده بی مهولهوی خو ی، له لایه که وه شوین ناگردانی شیخ وه سمان، له لایه کی تره وه زهوقی نه ده بی غولام شاخان، نه مانه هه موو نه که نه کارى که والی نه نجومه نیکی تاییه تی له نه دیب و عوله ما و پیاوماقوول و میرزاکانی سنه پیکه وه نه نی، به شهره ت خوړینیکی شاهانه ناوی مهولهوی - که تا نهو وهخته غهیره په سمی بووه بو ی - نه کا به له قه بیکی په سمی بو «مهلا عه بدورپره حیمی تاوه گوزی».

مهولهوی که له چورستانه بووه، لهو سهرده مه دا چهند مالیکى نهو غانی لهو ی بوون «خاتووعه نهر» - که به شیکه له هه لقولینی سهرچاوه ی شیعی مهولهوی - لهو نهو غانیانه بووه، کردوویه به هاوسه ری ژیانى خو ی. له م خاتووعه نهره چوار کوړی بووه: «شیخ موحه ممه د، شیخ نه حمه د، شیخ مه حموود، سه یید. عه بدوللا» له ژنیکی تریشی سی کوړی تری بووه: «سه یید هادی، سه یید حه سن، سه یید حوسه ین». بیجگه له سه یید

عه‌بدو‌لّا ئه‌وانی تر هه‌موو له‌ گه‌نجی و ده‌مه‌ده‌می پیریدا مردوون. سه‌یید عه‌بدو‌لّا ئیسته نه‌ته‌وه‌ی هه‌یه، نه‌خوینده‌وار و نیمچه‌ خوینده‌وارن. هه‌روه‌ها براه‌کیشی بووه «مه‌لا سه‌عه‌دو‌لّا»ی ناو بووه.

مه‌وله‌وی له‌ قه‌لای جوان‌پۆ «مه‌لکه»ی شاعیری به‌ناوبانگی جوان‌پۆی چاو پیکه‌وتووه. کاروانی به‌غدایشی بووه، گه‌لێ جار له‌گه‌ل «موفتی زه‌هاوی»دا یه‌کیان گرتووه و قسه‌ی خو‌شیان کردووه.

به‌بی شک مه‌وله‌وی به‌رزتر شاعیری سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می کورده تا ئه‌م تاریخه و بگه‌ه‌ی پێشه‌وه‌ش؛ نه‌وه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده، به‌لکوو ئه‌گه‌ر به‌راوردی خه‌یالی شیعری مه‌وله‌وی له‌گه‌ل شاعیره‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می غه‌یری کورددا بکری هه‌موو زمان و قه‌له‌میک دان به‌وه‌دا ئه‌نی که فیکری به‌رزى مه‌وله‌وی له‌سه‌ر هه‌موویانه‌وه‌یه. نازکی خه‌یال، تیژی بیر، وردی مه‌عنا، جوانی وشه و را‌کیشانی د‌ل به‌ عیباراتی ره‌نگین و بزواندنه‌وه‌ی ته‌لی عاتیفه مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ ده‌ست مه‌وله‌وی هات‌بی. یاخود مه‌گه‌ر هه‌ر خاتووعه‌نبه‌ر توانییتی له‌ په‌رده‌یه‌کی نه‌پێنیه‌وه‌ خۆی بنوێنی بۆ مه‌وله‌وی بۆ ئه‌وه قاپی شیعری بۆ بکریته‌وه و بیی به‌و مه‌وله‌وییه که قه‌له‌م له‌ باسی شیع‌ر و زه‌وقیدا کۆله‌!

ئیمه ناتوانین ب‌ل‌یین مه‌وله‌وی دیدنه‌ی له «مه‌لکه جوان‌پۆیی» و «ئه‌حمه‌ده‌ب‌ه‌گی کۆماسی» کردووه، یاخود گوێچکه‌ی به‌ شیع‌ری «مه‌لا موسته‌فای بی‌سارانی» ئاشنا بووه، ئیتر له‌مه‌وه سه‌ره‌وژوور بووه‌ته‌وه بۆ گومه‌زی به‌رزى باره‌گای شیع‌ر، چونکه خه‌یالی مه‌وله‌وی و پارێزی مه‌وله‌وی بۆ ورده‌کاری شیع‌ر و ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی شیع‌ر گه‌لێ به‌رزتر بووه له‌وه که ئه‌مانه پێشه‌نگی خه‌یالی شیع‌ری مه‌وله‌وی بووینت!

مه‌وله‌وی که به‌ قانونیکی ته‌بیعی زایه‌له‌ی خه‌یالی به‌ شتۆی شه‌تاوان، ته‌لی عاتیفه‌ی به‌ هاژه‌ی تاڤگه‌ی کۆساران، ر‌شینه‌ی په‌ره‌ی د‌لی به‌ بۆنی چنووری سه‌ر دیاران بووینت، ئه‌بی چۆن سه‌رسنووری ئاسۆی خه‌یالی ته‌نها لووتکه‌ی کلاوه‌ی جوان‌پۆ و کۆماسی و بی‌ساران بووینت!؟

مهوله وییهك كه له به ره به یانی جوانیه وه له ژێر په رده ی تاریکی شه وی گیاره شی به هارا، له و کاته دا كه په له وه و جانه وه، ناسوتی و لاهوتی هه موو له کولانه و هیلانه ی خۆرانا سه رخۆشی پر خه ی نوستن بن، دنیا کش و مات بی، په رده ی خامۆشی دادرایته وه، ئه م به بی چرپه هه ستیت چاوی بگلۆفی و بچیته سه ر قوله ی شاخیک ته ماشا بکا وا هه وایه کی سافه، دنیا بی ته مه، ئاسمانیکی شینه، ئه ستیره کان له سه مادان، له خواره وه خوره ی کانیا وه کان له گه ل شنه ی نه سیم و خسه ی نه رمی گیاکانا پیشوازی دهنگی نهینی قودسییه تی کردگار ئه که ن - که تیکلاوی هه موو مه و جووداتیکه و موژده ی عاله میکی خوشت له م عاله مه بلاو ئه که نه وه - که بچیت و ئه م دیمه نه بیینی، ئایا ئه بی چۆن خه و به ری نه دا و نه که ویته عاله میکی مه عنه ویاتی وه هاوه که هه موو شعوریکی پابه ندی هه موو ئاشنایه کی ئه و نیگارستانه بیت؟! وه له جۆشی کووره ی دهروونیه وه نه لی:

ئه مشه و دیاره ن بانگم بی شه رمه ن   زایه له ی سه متوور که لله که م گه رمه ن
وه یاخود نه لی:

شه وه ن خه له وه ته ن مال بی ئه غیاره ن   ئاله م گشت خه فته ن دۆس خه وه رداره ن

مهوله وییهك كه له ده مه ده می زه رده په ری خۆراوا دا له رۆژیکی مانگی «ئوردیه هه شت» دا سه ر له تاقچه ی مه غاره ی خه یالات ده ریینی و روو بکاته پانایی ده شتی ساری به ر کۆساران [و] بیینی وا: خوانی زومرووتی له و ده شته دا پاخراوه، دووکانچه ی گه وه ری پر جه وه ری گولالان خه رمانه یان داوه، هاژه ی قه لبه زه ی شه تاوی به فراوان له گه ل نه وای رۆح ئه فزای بولبولان تیکلاوه، په شمالي پر له مالي وهك په ش خالی گۆنای ئالی ناو ده شمالي دلخوازان هه لدراره، تیشکی رۆژ له و دانگی ئیواره دا له سه ر زه نگۆلی به فر له و بناره دا وه کوو په نگی شاپه ری په ری خه رمانه ی داوه، گلۆپ گلۆپ له دلۆپ دلۆپی ئه و به فراوه به ریزه وه ستاوه، وینه ی بی وینه ی رۆزبان پیا ئالاوه، ئه مانه هه ریه که به په نگی وینه ی دووباره ی ئه م زومرووت و گولاله و په شمالانه ئه ده نه دواوه!

جا که ئەمانە ببینی و بە زمانیکی نەینی پنی بلین کهوا هەموویان سەرچاوەی هەلقولینی
 لاڤاوی ئەو تەبیەتەن که نامووسی تەبیعی تەعبیریانی لە پەردە ی خەیاڵی ئادەمیزادا
 نەخشاندوو. ئایا ئەبێ چۆن دلی نەکرێتەو و نەکەوێتە عالەمیکی خەیاڵبازیی وەهاوێ که
 دل و دەروون و هەموو شعورێکی ئادەمیزادی تر گولاپاشی نەکا، وە چۆن ئەبێ بانگی
 سەر بەستی تەبیەت بە دنیا دا بلاو نەکاتەو و لە کانگای دلکی فراوانەو نەلی:

گۆل چون پرووی ئازیز نەزاکەت پۆشان   وە فراوان چون سەیل دیدە ی من جۆشان
 یاخود نەلی:

های جە شۆی وەش رۆح ئەفزای کاوان   ئای جە شاخە ی تاف سافی سەراوان
 کەوا بوو مەولەویێک که ئەمە کردەوێ بوو ییت و بەم جۆرە ئاشنای بادە ی مە ی نۆشان
 بوو ییت چۆن ئەبێ لەباتی دیمەنی مەلەند و پەیکەری تەبیەت و نازکیی سروشتی زەوقی
 خۆی شتیکی تر بوو یی بە هەیکەلی قیبلەنمای، بۆ ئەو بەهۆی ئەو وە بە تاسەو بە باوێش
 بە ئاسۆی شیعر دا بکا؟ بەلکوو مەولەوی خۆی پیغەمبەری شیعر و زەرنگەری خەیاڵی
 شیعر و پەیکەرتاشی ئاسمانی بەرز ی شیعر بوو. مەولەوی خۆی سەرچاوە ی ئاوی
 پرونی شیعر بوو و تینووانی بازاری شیعر تەنھا بە فینکی ئاوە که دلایان گەشاو تەو،
 نەوێک هاتبێ جۆمالی بۆ جۆگەلە ی شیعی غەیر کردبێ بۆ ئەو لە بەراویانا باغچە ی
 شیعر بەختیو بکا!

بەلی، مەولەوی لە عەنەناتی خەیاڵی نازکی شیعر دا یادی بێساران ی و خالۆی کۆماسی
 کردوو و جار جار قسەکە یانی کردوو بە تانی ئاوریشمی تەونی زەر کفتی شیعی خۆی،
 وەکوو خۆی ئەلی:

بێساران ییەن نە تو ی فەردی من   «خەم چەنی خەمان زوو مەبۆ ساکن»
 وەیا ئەلی:

بۆلەند کەر مەقام دلۆز ی پاسی   تەزێلەش بۆ فەرد، خالۆی کۆماسی

بەلام ئەمە ئەوە ناگەییانی که سۆزی شیعی بیسارانی یا تیشکی پرووناکی شیعی خالۆی کۆماسی، مەوله‌وی یا سووچی له دلی مەوله‌ویان پاكیشتایته مه‌یدانی شیعره‌وه. مەوله‌وییه‌ك که خۆی خاوه‌نی ئەو فیکره‌ نازکه‌ ورده‌ بیت بلێت:

پوخسارش وه‌ختی مه‌سقه‌ل مه‌دۆ لیش   وه‌ شتۆی پارێز خه‌یال مه‌بۆ ریش^۱
یاخود بلێت:

چین که‌فته‌ن وه‌ پرووی پیشانی چون سیم^۲   چون زنجیره‌ی ئاو وه‌ شتۆی نه‌سیم
پنویستی به‌وه‌ نییه‌ که‌ ده‌ماخی خۆی به‌ بۆنی باخچه‌ی شیعی مه‌لا موسته‌فای بیسارانی
و نه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی چاخ بکا!. ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ ئایا ئەمانه‌ ئەبی چه‌نده‌ گه‌وره‌ بوویتن
که‌ مەوله‌وی به‌و هه‌موو خه‌یال به‌رزیه‌وه‌ شیعیانی هێنابی و کردییتی به‌ پارسه‌نگی
شیعی خۆی و له‌ کانگای دلێشیه‌وه‌ ئیمانی به‌ شیعره‌کانیان هێنابی؟!..
ئەوا عه‌بدوهره‌حیم به‌م جوهره‌ که‌وته‌ کۆشی ته‌بیعه‌تی شیعره‌وه‌، چاری نه‌مابوو له‌به‌ر
ئەوه‌ سه‌رخۆشی هه‌موو مه‌یدانیك بوو تا ما هه‌ر ناوی شیعیی «مه‌عدووم» بوو.

ئینجا ئیسته‌ سه‌ره‌ی ئەوه‌ هاتووه‌ که‌ باسی هه‌ندی له‌ شیعره‌کانی مەوله‌وی بکه‌ین بۆ
ئەوه‌ مەوله‌ویمان له‌ بازاری ئەده‌بیاتی کوردی و ئەده‌بیاتی کوردیمان له‌ دلی مەوله‌ویدا
بۆ ده‌رکه‌وی.

جاری له‌پیش باسه‌که‌دا، مەوله‌وی زۆرتر له‌ شیعره‌کانیا ناوی «نازیز»ی هێناوه‌، مه‌به‌ستی
«شیخه‌زیزی جانه‌وه‌ریی مه‌ریوانی» بووه‌، که‌ دۆستیکی گیانی به‌گیانی بووه‌، وه‌ «خالۆی
کۆماسی»ش مه‌به‌ستی «ئەحمه‌د به‌گی کۆماسی»یه‌ که‌ هاوچه‌رخێ خۆی بووه‌.

[۱]. له‌ نوسخه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرێسدا ئەم به‌یته‌ به‌م شێوه‌ هاتووه‌: «بوله‌ند که‌ر مه‌قام
دلسۆز وه‌ راسی / ته‌نزیه‌ش فه‌ردگه‌ل خالۆی کۆماسی».

[۲]. له‌ نوسخه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرێسدا ئەم میسره‌ به‌م شێوه‌ هاتووه‌: «چین که‌فته‌ن نه‌
پرووی پیشانیش چون سیم».

مهوله‌وی به‌بی پەروا ئەکەوێتە کۆری فەلسەفەچییانەوه و بە بیرینکی ورد و فیکرینکی تیز لەم کەونە ورد ئەبێتەوه و لاپەرەیی میژووی دەوران دینیتە بەرچاو، لە پاشا خەرمانی کشتوکالی کردەوهی ژبانی خۆی لە گەرووی ناشی نامورادیدا ئەهاری، کوتوپر ئەلی:

چەرخ ھەر ئەو چەرخەن تا ئاوەرد و بەرد
 دا بەزم شیرین خوسرەو وە ھەمدا
 شۆرەت نامە ی نام حاتە مەش کەرد تە ی
 ساقی، گەردی ئارد یاران ی ھام فەرد
 سەدای ئاسیاوچی مە یۆ پە یاپە ی
 ھە رکاتی زانی چەرخ ی وەر دەو وە
 بە ھەر سەردەشتی کشتی کریابۆ
 نە یا وابۆ خاس دانەش بەو ئاوە
 فیدات بوون ئامان سا ھورکەر با بی
 ئەر سەد کشتە کەم ئاخر کارشەن
 بەلام بەل تل تل کیشوی کەرۆ
 حەیفەن تۆ میرا و سەر جۆی بادە بی
 من کشتە پرووزەرد ھام فەردانیش بۆ

ئیمە بۆ ئەو بە تەواوی جەوھەری ئەم فەلسەفە ی مەولەویە دەرکەوئ، ناچار ئەبیین
 کە بە جۆریکی ورد و درێژ بچینە جەرگی شیعەرەکانیەو. کەوابوو ئەلئ:

[۱. ئەم جياوازييانەي خوارەوہی لە گەڤ ديوانە کە دا ھەيە:

به يتي ۲: شیرين خوسره، «خوسرهو شیرين». به يتي ۴: مدو، «مدوم». به يتي ۵: ناسياو، «ناساو». به يتي ۶: ههركاتي زاناي، «ههركاتي زانا». مينيچ، «ئيمه يچ». به يتي ۷: به هه، «نه هه». به يتي ۸: بهرؤش، «بهرديش». به يتي ۹: بابي، «بابه». وهسهر كشتدا په ي جو جو مهي، «وهسهر كشمدا په ي جهو جو مهي». به يتي ۱۰: ههفته ي ناخري، «ههفته كه ي ناخر» نهو به هار، «نهو وهار» به يتي ۱۱: تل، «تهل تهل». كيشوي «كه شتوه». ناخره دا دانه ي «ناخروه دانوي».

ئەم دونیایە که تۆ ئەیبینی و ئەم چەرخە که بەرچاوت ئەکه‌وی زۆر کۆنە، هەر ئەو چەرخ و دنیاکیە، ئەوەتە‌ی بوو و هیناویە و بردوویە، دەست هەر ئەو دەست نگیڤە، ئەوەتێ ئەنگوسیەلی هیناوه. لێرەدا مه‌وله‌وی شتێک دیتتە‌وه‌ بیر، گۆیا ئەنگوسیەلی «سوله‌یمان» پێغه‌مبەر ئەنگوسیەلی نگیڤە، لە دەست هەرکه‌سیکا بیت ئامەییەتی و هات رووی تێ ئەکا. جا ئەلێ: دەست هەر ئەو دەستە‌یە مادام ئەنگوسیەلی که هەرچە‌ند‌رۆژ لە دەست یەکیکایە و وه‌فای بۆ هیچیان نییە، دەستە‌کان هەریە‌کن با جیاش بن! یاخود ئەلێ: ئەو نگیڤی شەرەفی پێغه‌مبەر یەتییه‌ دەساوده‌ست هات تا گە‌یشته‌ «خاتم‌الانبیاء» که «موحه‌ممه‌د» [ﷺ] و له‌ویدا براهیوه‌. ئینجا دیت بە تان‌وپۆیا و ئەلێ:

ئەم چەرخ و نگیڤە ئەزانێ چۆنە؟ ئەو یە که بەزمی شیرین و خوسره‌وی تێک‌دا، ئەو یە که جامی جیهان‌نمای کوتا بە‌سەر جه‌مشیدا و جه‌مشیدیشتی کوتا بە‌سەر عاله‌مدا و وای تێک‌لاو کردن که هیچی بە‌سەر هیچه‌وه‌ نه‌ه‌یشتن. جه‌مشید پادشایەکی زۆر کۆنی عەجه‌م بوو، گۆیا لە حکیمەت ئاوێنە‌یەکی دروست کردوو و ناوی «جامی جیهان‌نما» بوو، هەموو قە‌لە‌م‌په‌وی خۆی لەو ئاوێنە‌دا بینوو. دیسان ئەم چەرخە ئەو چەرخە‌یە که «حاتەم» ی کورپی «عبدالله» ی تایی - که پیاویکی عەرەب بوو و لە نان بدە‌ییدا ناوبانگی دەرکردوو - لە ناوی برد و مە‌گەر ناو و نیسانی دە‌ماوده‌م بگێرپرتتە‌وه‌. هەروە‌ها کاسە‌ سەری «که‌یک‌اوس» ی کورپی «که‌یقوباد» ی که‌یانی کرد بە‌ سوألە‌ت و لە ژێر خاکا پ‌زان‌دی. ئەو که‌للە‌یە که خاوه‌نی ئەو تاجە‌ بوو و ئیستە‌ش هەر بە‌ شانازییه‌وه‌ ئەلێن: «تاجی که‌یانی».

جا ئەم فە‌له‌کی ناهە‌مواره‌ بە‌ هەزاران هەزار و بە‌ ملیۆن ملیۆن هاوسەر‌ان و نه‌ونه‌مامانی کرد بە‌ گە‌رد و تۆز و دای بە‌ لووتی ناشی چه‌پ‌گە‌ردی زە‌مانە‌دا و ه‌ارپینی. که‌چی هەر تیری نه‌خواردوو و وه‌کوو ئاشە‌وان ئە‌کاته‌ سەر بانانا و لە‌سەر یە‌ک ئاش‌به‌تال ئە‌کا و ئە‌لێ: وەرە پێشه‌وه‌ سەرە‌ت هاتوو بۆ ه‌ارپین! ها، هەر ئە‌وه‌نده‌ت‌زانی ئە‌م ئاشە‌ سوورپێکی خواردوو و دانە‌ی لە‌شی منیشی ماشییە‌وه‌ و ه‌ارپی!

ئەبى ئەوە بزائیت کە لە ھەر دەشت و دەریکا ھەر کشتوکالێک کرابوو، ئەگەر بە جۆگەلەى سەرچاوەى مەى ئاو نەدرابوو و جوان جوان دانەکانى بەو ئاوە تێراو نەبووبوو، ئەوە ھیشتا بەکەلکى ئەوە نایە کە بکریت بە گەرووی ئەو ئاشەدا! ھەر ئادەمیزادێک کە لەم بەراوى گیتیيەدا دیتە بەرھەم تا بە ئاوى مەعریفەتى حەقیقى و خواناسى و داوین پاكى ئاو نەدرى و تێراو نەبى نابى ڕوو بکاتەوہ بارەگای یەزدان و ڕووبەرووی موحاسەبەى ئەو بیتیوہ. کەوابوو لە دەورت گەرپیم، بانگ کە، با جۆگەى مەى لەسەریەک لەسەریەک بیت بۆ ئەوہ لە ئاوى مەعریفەت تێراو بىم و بتوانم بچمە ڕوو. بانگ کە با ئەم ئاوى مەیە بیت ھەرچەندە کشتوکالێ عومریشم گەیشتۆتە ئاخى و رابوردووم بە وشكى رابواردووہ و ئاخى حەفتەى بەھارى ژيانمە! ھەر بانگ کە بەلکوو تەلە تەلە یەکی ئاھیکى تێدا مابى و ئاو بکیشى و لەم ئاخىرەدا شیلەى تیکەوئى و دان بگرئ! بەخوا حەیفە تۆ میراوى سەر جۆگەلەى بادەى حەق پەرستى و خواناسى بى و بەشى ھەموو کەس بە ئەندازەى خۆى بدەیت، کەچى کشتوکالێ من لەبەر بئ ئاوى ڕوو زەردى ئاو مەردم و ھاوسەران بى و دانەکەى ڕوورەشى ھاودەردانى بى، ڕوو ڕەش بى لەلای ئەو کەسانە کە وەکوو من چاوەروانى دەستى تۆن و بەشى ئەوانت داویت و منت ناھومید کردبى. لێرەدا مەولەوى بە ھەمە جۆر ڕووی دلێ کردە پیغەمبەرە خوشەویستەکەى و ئەم پارانەوہیە لەو بووہ.

مەولەوى لە ژێر پەردەى فەلسەفە و وردەکاریدا دەستێک بۆ ئەودىوى پەردەى تەبیەت درێژ ئەکا و ئەلێ:

زۆسانەن وەى ڕەنگ وە گەردوون یاوان	گىجیان لوول گىچ کلێلەى کاوان
بەنا باشى بورج بەرزە دیاران	سفیدکاری کەرد تاقچەى موغاران
چ شیرین زەرگەر ھەواى تۆفى سەرد	گۆشوارە نەگۆش نەونەمامان کەرد
پەى نیگای بالای نەمامى بى گەرد	یەخ ئایینە گرت، تەم چارشىو ئاوەرد
ئەى مەحبوبى خاس، وەى بەناى تەمام	مەنالوو پەى بەزم ساقى و شیشە و جام
ساقى باک نییەن جە سەردى «دەى» دەى	ھەوا وەش کەرۆ نەشئەى نۆشای مەى

ئاخر سه‌رمه‌شقن په‌رئ مه‌یخواران   وارده‌ی ویه‌رده‌ی و یارده‌ی یاران
 زوانه‌که‌ی سۆز و، ده‌سه‌که‌ی پیاله   بکیانو، ریزۆ په‌حمه‌ت پیاله
 په‌حمه‌ت وه‌ رووی خاک رستگاراندا   پیاله‌ دا وه‌ دم ئیئتیزاراندا
 دیره‌ن با ئیمه‌یج نه‌ی گوزه‌ره‌وه   جامی وه‌ ده‌س نین، ده‌س وه‌ سه‌ره‌وه^۱

ئیمه‌ ئه‌بی له‌ باوه‌رده‌ا بین که‌ ته‌نیا فیکری مه‌وله‌وی نه‌بی بتوانی ئه‌م تاقچه‌ و مه‌غاره‌ و ته‌لار و شانشینه‌ دروست کا و مه‌ی و مه‌ی نووشی تیدا دابنی و به‌زمی شاهانه‌ له‌ وه‌ختی زستانا به‌م فیکره‌ وردانه‌ بگێرێ له‌ ده‌ست که‌سی تر نایه‌ و ئه‌و فیکره‌ بۆ که‌سی تر ده‌ست نادا؛ چونکه‌ بیجگه‌ له‌ مه‌وله‌وی که‌سی تر ناتوانی بلیت:

ئه‌وا زستان به‌م تۆف و سه‌رمایه‌ که‌وته‌ گه‌ردوونه‌وه‌ و جیهانی به‌جۆری پر کرد که‌ کلێله‌ی به‌فری کێوه‌کان گێژ و لوولیانه‌. له‌ پاشا بلی: ئه‌و به‌نا که‌ بورج و بارووی شوینان و به‌نده‌نه‌کانی دروست کردووه‌ له‌ پاش ئه‌وه‌ که‌ په‌نگی هه‌مووی پشت و ژوور و ئه‌شکه‌وتی لی دروست کرد، هینای تاقچه‌ی مه‌غاره‌کانیشی به‌ به‌فر گه‌چکاری کرد. یاخود ئه‌و به‌نایه‌ که‌ «بورج»ه‌ و له‌ شوینه‌ به‌رزه‌کانایه‌، هینای تاقچه‌ی ئه‌شکه‌وته‌کانی به‌ به‌فر گه‌چکاری کرد. ئه‌وا لی‌ره‌ باره‌ گایه‌کی بۆ بووکیکی تازه‌ وه‌ی دروست کرد و سواری سه‌رمای نارد بۆ گواسته‌وه‌ی. دیاره‌ ئه‌م بووکه‌ش نه‌مامی کۆساران! به‌لی، وا بووک خرایه‌ رێ و ئه‌گوێزێته‌وه‌. ئینجا باسی چۆنیه‌تی گواسته‌وه‌ و ئارایشی ئه‌م بووکه‌ ئه‌کا و ئه‌لی:

وه‌ستای زه‌پنگه‌ری تۆف چه‌ند به‌ وه‌ستایه‌تی گواهی زه‌نگۆلی به‌فر و سه‌هۆلی کردبوو به‌ گوێچکه‌ی نه‌مامی بووکدا و وه‌کوو گۆشواره‌ شوپی کردبووه‌وه‌، بووک سوار کرا، له‌ناو کورددا ئه‌و په‌وشته‌ هه‌یه‌ که‌ بووک گوێزرایه‌وه‌ تارایه‌کی به‌سه‌را ئه‌دری و ئاوینه‌یه‌کیشی ئه‌خریته‌ به‌رده‌م. جا ئه‌لی:

[۱. ئه‌م جیاوازییانه‌ی خواره‌وه‌ی له‌ گه‌ل دیوانه‌که‌دا هه‌یه‌:

به‌یتی ۱: گێجیان، «گێجیایی». به‌یتی ۳: هه‌وای تۆفی، «تۆفی هه‌وای». به‌یتی ۴: نه‌مامی، «مه‌حبوبی». به‌یتی ۵: به‌نای، «بینای». به‌یتی ۶: وه‌ش که‌رۆ، «وه‌ش که‌رده‌ن». به‌یتی ۸: ده‌سه‌که‌ی پیاله‌، «ده‌سه‌که‌ی ناله‌».]

ئەم بووكى نەمامى ئىمەيە بۇ ئەو بەلالى نەونەھالى خۆى بىيىنى «سەھۆل»ى بۇ كرا بە ئاوينە و «تەم»ىش بە چارشىو و درا بەسەريا. بووك گۆيزرايەو و شايى و ئاھەنگە، بەلام ئەم مەحبوبە جوانەى نەمامە و ئەم گەردوونى وەستاي بەنايە بۇ بەزمى، ساقى و شووشە و جام ئالە ئاليانە و ئەيانەوئى يەككى ئەم بەزمە بگىپرى، بۆيەش ئالە ئاليانە، چونكە ئەمانە ھەمووى بەستوويەتى كەس گوئى لە خورەى نابى، ئىنجا پىتى ئەلى:

گيانە وا مەزانە، ساقى ھىچ باكىكى لە سارد و سەرمای رۆژى دەى (دەى مانگ) نىيە - «دەى» ناوى مانگىكى فارسىيە و ناوەرپاست مانگى زستانە - ۱ ھىچ باكىكى لەو نىيە نۆشانۆشى مەى ھەواكەى خۆش ئەكا... ياخود ئەلى: ھىچ باكىكى نىيە، چونكە دىنا كۆرپەى گۆرانە لەسەر حالىك نامىننەو، سبەى رۆژ خۆش ئەكا و ھەواى نۆشانۆشى مەى لە كەللەمانا دەنگ ئەداتەو، گۆيا تۆ نازانى يەككى ئەينىژى و يەككى ئەيخوا، نازانى كە سەرمەشقى مەيخواران پاشماوۋى بەجىماوۋى رابوردووى يارانە؟ تۆ نازانى رابوردوان ئەوى خواردىان، خواردىان و ئەوى لىيان بەجىما بەجى ما؟ ئىمەش بەو چەشنە ئەبى لەسەر رىچكەى ئەوان بىن!

ئاخ زمان بەم سۆز و گوداز و گۆرانىيەو، دەست بەم مەى و بادە و پيالەو، بنىرى و برىژى رەحمەت و پيالە، برىژى رەحمەت بەسەر خاكى مەزارى ئەوانەدا كە رزگار بوون لە دەست چەرخى چەواشە و لە مەزارەكانيانا چاوەنوارپى ئەو بارانى رەحمەتە ئەكەن. بنىرى پيالە لەبرىزەكەش بىدەى بەدەست ئەوانەو كە ماون و چاو لە رىگەن و چاوى بەزەبىيان برىوۋەتە قاپى لىخۆش بوون. ديارە لەف و نەشرەكەش لەبەر چاوە. لەپاش ئەمانە ئەلى:

دەسا كۆرە، درەنگە با ئىمەش لەم رىبازەدا جامىك بگرىن بەدەستەو و سەر بخەين بە پشتا و دەست بگرىن بەسەرەو و تا دواچۆر بىخۆينەو و بچىنە جەرگەى يارانەو.

[۱. ناوہ فارسىيەكانى سى مانگى وەرزی زستان بریتىن لە دەى و بەھمەن و ئىسفەند. كە دەى ھەوہل مانگى زستانە نەك دووہم مانگ].

مهولهوى به سۆزىكى مهعنهوويهوه روو نهكاته مهيدانى ستايش بىژانى لهشولارى خال خاسان، لهو كۆرهدا به يادى دوستىكى دىرينهوه بادهى مهى نۆشانى دوست پەروهرانى حەقىقى ئەنئەتە سەرەوه، تەلى عاتىفەى به شاپەرى خۆشەويستى ئەو دوستەى دەنگ ئەداتەوه و ئەلى:

چون چيهرەى خەيال ڕوخسارەكەى وئش   نه پەردەى دلەى «مەعدووم»ى دلپش
نمانا جەمىن شای سۆسەن خالان   كەم كەم جەگۆشەى لاى سيامالان
نەتۆى تاريكى تاي شەدەى بىگەرد   لەتافەت چون ئاو حەيات مەوج مەوهرد
ئەلى: وهكوو پەيكەرى خەيالى ڕوومەتى خۆى لە پەردەى دلەى مەعدوومى دل بريندارەوه
شای سۆسەن خالان ناوچەوانى خۆى دەرخت! لەكوو دەرى خست؟ لە گۆشەى
دەوارى رەشەوه! كاتىكت زانى ئەوا لەناو تاريكايى شەدە و پۆشینی رەشا كە لەسەرى
ئالاندبوو، وهيا زولفە رەشەكانى، جوانى نازكى دەموچاوى وهكوو ئاوى ژيان لەناويا
شەپۆلى ئەدايهوه.

بەلام مهولهوى هەروا بەسەر زارەكى وەنەبى ئەم ستایشەى كردبى، بەلكوو ئەم شیعراڤ
كە ئیمە بەم جۆره خویندمانەوه و لىي تىگەيشتين، گەلى قولتەرە لەم مەعنايه كە بەم جۆره
چووه دلمانەوه، چونكە ئەلى:

ئا ئەم دوستە كە من قسەى لىو ئەكەم دوو وینەى هەيه: يەكنى لە دەرەوه (الشَّبْحُ الْخَارِجِيُّ).
يەكنى لەناو دلەى مندا (الشَّبْحُ الذَّهْنِي). ئەوى لە دلمايه دەستكردى خەيالە. هیناويه
پاستەوراست پەيكەرى ڕوومەتى ئەوى دروست كردووه و خستوويه تە دلەى مەعدوومى
دل بريندارەوه. بەم قسەيه ئەوهى دەرخت كە خەيال وینەيهكى لە نموونەى دلخواز
دروست كردووه و لە دلێكى تاريكا دایناوه. دلەكە تاريكە، چونكە تا ئیستە ئەو وینەيهى
تيا نەبووه تا ڕووناك بێت. شای سۆسەن خالان وردە وردە لە گۆشەى سيامالانەوه - كە
دلەتى - وینەى ناوچەوانى دەرکەوت وهكوو چۆن لە ناکاو لە تاريكى شەودا ڕۆژ گزنگ

[۱. لە دیوانەكەیدا لە باتى «نە پەردەى دلەى» نووسراوه «نە تۆى پەردەى دل».

بدا هیئدی هیئدی شه‌وه‌که ئه‌کا به رۆژ، ئه‌میش له دلی مندا وابوو؛ جا له‌ناو ئه‌و تاریکی دله‌مدا که تاریکییه‌که‌ی وه‌کوو شه‌ده‌ی خاو وابوو، جوانی نازکی وه‌کوو ئاوی ژیان وابوو له‌خه‌یالی وینه‌ی ئه‌و له‌ دله‌ما وه‌کوو جوانی زنجیره‌ی شه‌پۆلی ئاوی ژیان وابوو له‌ناو ده‌ریاییکی تاریکدا! دیسان مه‌وله‌وی گه‌لی له‌مه‌ وردتر رۆیشتوو، چونکه‌ باسی «مانگ» ت بۆ ئه‌کا له‌ کاتیکا که له‌به‌ین په‌له‌ هه‌وره‌ ره‌شه‌کانا سه‌ر هه‌له‌دا.

مه‌وله‌وی لیڤه‌دا به‌ پینچه‌وانه‌ی هه‌موو عالمه‌کانی به‌لاغه‌ - که ئه‌مه‌ مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ده‌ست ئه‌و هاتی - به‌ دوو جار ته‌شبه‌یه‌ باسی یاری خویتی بۆ ئه‌کا: جاریکیان یاری ئه‌کا به‌ په‌یکه‌ری خه‌یال له‌ نازکیدا. جاریکیشیان خه‌یاله‌که‌ که «مُشَبَّه» یه‌ ته‌شبه‌یه‌ی ئه‌کا به‌ مانگ و له‌گه‌ل ئه‌م کرده‌وه‌یدا باسیکی ده‌رهاتی «مانگ» یشت بۆ ئه‌کا! ئه‌لی:

دۆستی دێرینم وه‌کوو په‌یکه‌ری تاپۆی خه‌یال چۆن له‌ دله‌وه‌ سه‌ر هه‌له‌دا ئه‌ویش له‌ تۆی په‌رده‌ی دلی مه‌عدوو می دڵ برینداره‌وه‌ به‌وجۆره‌ سه‌ری هه‌لدا؛ ئینجا باس و تاریف ئه‌کا. ئه‌م ته‌عریفه‌ هه‌م بۆ خه‌یال و په‌یکه‌ری یاره‌، هه‌م بۆ مانگه‌که‌یه‌ که ده‌رئه‌که‌وی! ئه‌لی: شای سۆسه‌ن خالان - که یارمه‌، یا مانگه‌ - ناوچه‌وانی خۆی ورده‌ ورده‌ ده‌رخست له‌ گۆشه‌ی سیامالانه‌وه‌. ئه‌م سیامالانه‌ یا دله‌یه‌تی به‌ چاو خه‌یالی دۆستیه‌وه‌، یا په‌له‌ په‌له‌ هه‌وره‌ ره‌شه‌ ئاوداره‌کانه‌ به‌ چاو مانگه‌وه‌. به‌م جۆره‌ خۆی ده‌رخست له‌ تۆی تاریکی شه‌ده‌ی بێگه‌ردی په‌له‌ هه‌وره‌کانه‌وه‌، وه‌یا [له‌] دله‌مه‌وه‌، له‌تافه‌ت و جوانی و فینکی وه‌کوو ئاوی ژیان شه‌پۆلی ئه‌دا، دلی رۆوناک و دونیای فینک و رۆشن ئه‌کرده‌وه‌.

له‌ راستیدا ئه‌وا مانگی چوارده‌یه‌ و چه‌ن په‌له‌ هه‌وریکێ ره‌شی ئاوداره‌، هه‌موویان به‌ عاسمانه‌وه‌ن، مانگه‌که‌ ئه‌روا و جارجار له‌به‌ین په‌له‌ هه‌وره‌کانه‌وه‌ سه‌ر ده‌ردێنێ. ئه‌م دیمه‌نه‌ ته‌نها مه‌وله‌وی نه‌بی که‌سی تر ناتوانی باسی بکا. ئینجا دێته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ ئه‌لی:

غەریب بێم چەنیم کەرەم نمانا   وه‌ سه‌ه‌وقات په‌ریم خه‌ده‌نگی شانا
ئەر سەد چون یاران گیان تەسلیم کەردم   په‌ی یادگاری خه‌ده‌نگی به‌ردم^۱

[۱]. ئه‌م میسره‌عه‌ له‌ دیوانه‌که‌یدا به‌م شیوه‌ هاتوو: «خاس بێ په‌ی یادگار خه‌ده‌نگی به‌ردم».

له‌ ساری دووریدا بووم، له‌ ده‌شته‌دا بووم که عه‌وداڵی یادی ئه‌و یاره‌ خۆشه‌ویسته‌ بووم، به‌ڵێ له‌ ده‌شته‌دا غه‌ریب و بێ ماوا بووم، به‌لام غه‌ریب‌نه‌وازی هه‌ر له‌ده‌ست ئه‌و دیت، لایه‌کی لێ کردم‌ه‌وه. ئه‌و بینینه‌ی له‌و کاته‌دا که به‌ خه‌تیکی راست له‌ گلینه‌ی چاویه‌وه که‌وته‌ سه‌ر بارسایی له‌شم، ئه‌وه‌ی بۆ کردم به‌ تیرێک و به‌ دیاری بۆی ناردم! راسته‌ تیری بۆ هاویشتم و ئه‌نگاوتمی و تلانمیه‌وه و منیش وه‌کوو یارانی سه‌رخۆشان گیانم دا به‌ده‌سته‌وه، به‌لام هه‌ر قازانجم کرد، چونکه‌ بۆ یادگار تیرێکم به‌رکه‌وت. ئه‌م یادگاره‌ دوو ئیشم بۆ ئه‌کا: یه‌کێ دڵی مه‌عنه‌ویم به‌وه‌ خۆش ئه‌بێ که‌ پێکراوی ده‌ستی یارم. یه‌کێ له‌ رۆژی دوایدا ئه‌لێم من شه‌هیدی چاوی بیمارم و ئه‌مه‌ش ناو و نیشانه‌که‌مه. دیار بوو ئه‌مانه‌ هه‌موو ئاگری دووری دۆسته‌ گیانی به‌ گیانییه‌که‌ی - شیخ عه‌زیزی جانه‌وه‌ره - بوو که‌وا به‌م‌جۆره‌ بلیسه‌ی دایه‌وه‌ و له‌تاو لێ برانی له‌و و له‌به‌ر ئه‌بوو که ئه‌مانه‌ی وت و دیسان پێشی ئه‌لیته‌وه:

نازیز دیاره‌ن کۆچی دوایمه‌ن	زایه‌له‌ی پێچی مالاوایمه‌ن
ده‌وله‌ته‌که‌ی وه‌سل پا نه‌ زه‌واله‌ن	دیده‌نی بالات ئیتر مه‌حاله‌ن ^١

دۆستی خۆشه‌ویستم وادیاره‌ بارگه‌ی کۆچی دواپی ئه‌پێچینه‌وه، وا دیاره‌ ئه‌و ده‌نگه‌ ده‌نگه‌ که‌ لیمه‌وه‌ دیت، ده‌نگی ناله‌ی مالاواپیته‌که‌ که‌ لیت ئه‌که‌م. ئاخ ده‌وله‌تی - که‌ پێک گه‌یشتن و دانیشه‌که‌مانه‌ پێکه‌وه - وا خه‌ریکه‌ دواپی دیت! که‌وابوو جارێکی تر ئیتر دیدنه‌ی کردن له‌و بالایه‌ت - که‌ ئاوینه‌ی بالانمای من بوو - بوو به‌ مه‌حاله‌ و ناتبینمه‌وه!

مه‌وله‌وی نیوه‌ی سه‌رچاوه‌ی ژینی - خاتوو عه‌نبه‌ری ژنی - کۆچی دواپی ئه‌کا و چه‌ند به‌ سۆز ئه‌یلاوینیته‌وه‌ و ئه‌لی:

[١]. له‌ دیوانه‌که‌یدا ئه‌م دوو به‌یته‌ به‌م شێوه‌یه‌ هاتوه‌:

«نازیز دیاره‌ن واده‌ی لوامه‌ن	ئه‌لوه‌دای ئاخ‌ر ئه‌وه‌ناممه‌ن
ده‌وله‌ته‌که‌ی وه‌سل پا نه‌ زه‌واله‌ن	جارێتوهر دیده‌ن بالات مه‌حاله‌ن»

شوورای عاشوورا دیسان به‌زمش به‌ست «مَحْرَم» ئاما «مَحْرَم» شی نه‌ده‌ست
 ئه‌و خه‌ریک نه‌چۆل شامی عه‌ده‌مدا^۱ من نه «که‌ربه‌لا» ی سارای ماته‌مدا
 ئه‌و «یه‌زید» ی مه‌رگ وه‌ ئه‌سیر به‌رده من زاده‌ی «زیاد» خه‌م پاقیر که‌رده^۲
 بازاره‌ن، واده‌ی مامه‌له‌ن، ساقی هه‌ی بگره‌فانی، وه‌ی بدهر باقی
 رۆ «حوسه‌ین» ئاسا فه‌ردا که‌ رۆ بو داخۆ سه‌ر جه‌ کو؟ لاشه‌م جه‌ کو بو؟

ئیمسال نه‌وه‌وه‌هار چون خه‌زانی سه‌رد
 به‌رگی وه‌ردی باغ «مه‌عدووم» به‌رد په‌ی هه‌رد
 مشیۆ تاله‌ی من خیلاف ئه‌نگیز بو
 وه‌رنه‌که‌ی؟ کێ دی؟ وه‌هار گولپیز بو؟
 دل وه‌ که‌چبازی چه‌پگه‌رد بازیش که‌رد^۳
 جفت ئاره‌زوو که‌رد، چه‌پگه‌رد تاق ئاوه‌رد
 بو «عه‌نه‌ر» نه‌ تووی ده‌ماخم دوور که‌رد
 فرسه‌ش ئاوه‌رد هه‌وای وه‌بای ده‌رد
 نه‌یچی وه‌ بئ به‌زم یارانی گیانی
 کام سه‌فا مه‌نده‌ن په‌ی زینده‌گانی؟
 چون مه‌زاق تاله‌ن جه‌ گردین لاه
 بو وه‌ شیرینی یه‌ک دوو نه‌واوه
 یه‌کێ یه‌که‌جاری تاوئومه‌وه
 ئه‌و یه‌ک لاوئوم، یاوئومه‌وه!

[۱. له دیوانه‌که‌یدا له باتی «شامی» «شاری» هاتوه‌].

[۲. له دیوانه‌که‌یدا له باتی «پاقیر» «یه‌قیر» هاتوه‌].

[۳. ئه‌م نیوه‌ به‌یته‌ له دیوانه‌که‌یدا به‌م جووره‌یه: «دل وه‌ گێج‌بازی چه‌پگه‌رد بازیش وه‌رد»].

دووريت ديارەن چەند ساحىب نىشەن   تۆى دەروون ۋە خار نىشپوتەر رېشەن
 ھەرچى مەۋىنۋون شىۋەى تۆ پىشەن   دل ۋە ھەتتەى ھەسرەتدا كىشەن
 ھەر ماھى نەو بۆ ھالەم پەشپەن   ھىلالش شىۋەى ئەبرۆى تۆش پىۋەن^۱
 نە شەو پاحەتم، نە رۆز دلشادەم   شەو زولف و رۆ پرووت مەوزا ۋە يادەم^۲
 شەمشاد و نەرگەس، ۋەنەۋشەى چەمەن   سەيرشان ئازار بىنايى چەمەن
 ئەو مارۋ ۋە ياد تەرزەكەى بالات^۳   ئىد دىدەى مەست، ئەو خالى ئالات
 سۆچنۆم ھەسرەت دەردى جودايت   نەك چون بلىسەى يادى تەنھايت
 ۋە مەرگەت دىدەم ھام نە گوزەردا   مەنچ راي لاي تۆن ئارۋ نە، فەردا^۴
 مەترىب مەقامى دەردەم ناچارەن   ساقيا جامى دۆس ئىتتىزارەن

شوررا رۆزى دەيەمىنى مانگى عاشورايە كە مانگى موحەررەمە^۵. ئەلنى:

شورراى عاشورايە دىسان بەزمى خۇى گىترا، مانگى موحەررەم ھاتتەۋە بۆ گريان و زارى، چونكە مەھرەمى ھاسەرم لەدەست چوو. ئەو لە چۆل و بىبابانى ئىۋارەى نەبوۋنى - ياللاتى شام - دا ئەسوۋپتەۋە، مەن لە دەشتى كەربەلاى ماتەمىدا، ئەو يەزىدى مردن ھات و بە دىل بەردى، مەن عوبەيدىللاى كۆرى زىاد پىي چەقاندوۋمەتە قىرى ماتەمى مانەۋەۋە! ئۆف بازارپ گەرمە ۋەختى كىرەن و فروشتەن، دەسا مەى گىپى فەلەك ۋەرە، ھا ئەۋە گىيانى ئەمانەتى ۋەرگە و ژيانى ھەتتا ھەتايى پاش مردنم بەدرى. بەيانى كە رۆزى دەى موحەررەمە، رۆزى تازىەى ھوسەينى بۆ ئەگرم. ئاخۇ مەنەش دەردى ھوسەين سەرم لەكۆى بىكەۋى و لاشەم لەكۆى؟ سىياسالە، ئەگىنە چۆن ئەبى؟ تەماشالە ئەكەى

[۱. ئەم مىسرەلە لە دىۋانەكەيدا بەم شىۋەى: «چون ھىلال شىۋەى ئەبرۆى تۆش پىۋەن»].

[۲. ئەم مىسرەلە لە دىۋانەكەيدا بەم شىۋەى: «شەو زولف و رۆ پرووت مەوزۇ ئەو يادەم»].

[۳. ئەم مىسرەلە لە دىۋانەكەيدا بەم شىۋەى: «ئاد مارۋ بە ۋىر تەرزەكەى بالات»].

[۴. ئەم مىسرەلە لە دىۋانەكەيدا بەم شىۋەى: «مەنچ لام لاي تۆن ئارۋ يا فەردا»].

[۵. ئەم رىستەيە ھەلەى چاپى تىدايە و راستەكەى بەم شىۋەى: «شوررا: قەرەبالغى. عاشوررا: رۆزى

دەيەمىنى مانگى موحەررەمە»].

ئیمسال تازه بهار وه کوو خهزان و گه لاریزانی قهوسی پاییزی لی هاتوو. پهره ی گولی باخی مهعدوومی هه لهران و بردی بۆ کیوان. ئه بی بهخت و نگینی من پینچهوانه بی، ئه گینه له چه وهختیکا که سی دیویه تی که له بههارا گول هه لهری؟!.

دل به که چبازی چه رخی چه پگهرد یاری کرد و پیکه نی، چونکه ئه م ئه یویست جووت بن و بهمه گالته به چه رخ بکا، که چی ئه و تاکی هینا، دل که له داخا پیکه نین گرتی!، ئه م ئه یویست له گه ل خاتوو عه نه ردا پیکه وه بمیننه وه، که چی ئه و لینکی جیا کردنه وه. بۆنی گولی عه نه ری له سه ر و میشکم دوور خسته وه، ئای هه وای وه بای دهرد، چۆن هه لی خۆی زانی و له دهستی به رنه دا؟! نه یزه نی گه روو ئه م ساز و نه وایه چیه لیته وه دیت؟ به بی به زمی دوستانی گیانی؟! ئایا ئیتر خوشیه ک بۆ زیان ماوه ته وه؟. نه یچی ئه و زیان تال بوو له هه موو سووچیکه وه. ده سا وهره به شیرینی، یه ک دوو هه وایه ک لی بده: یه کیکیان با به ته وای بمتوینتته وه، ئه وی تریان بملاوینتته وه و بمهینتته وه!.

ناخ دووریه که ت دیاره که چهند به ئیشه، تۆی دهروونم به نیشی درکیکی تر خه راش خه راشه!. هه رشتیکم بهرچاو ئه که وی هه مووی شیوهی تۆی تیا به. که وابوو دل هه موو ده می ئه بی جه زره به یه کی تری بۆ بگا. هه ر مانگی که نوێ ئه بیتته وه، حال م به دحال ئه بی! چونکه مانگی یه که شه وه که ی شیوهی برۆکانی تۆ ئه نوینی، دل م ئه کولیتته وه!. نه به شه و ئارام هه یه نه به رۆژ، بۆیه وامه، چونکه شه و زولفت، رۆژ رووت ئه خاته وه بیرم!. شمشاد و نیرگس و وه نه وشه ی چه مه ن، سه یرکردنیان ئازاری بینایی چاوی منن، چونکه شمشاده که قه د و بالا که ت و نیرگسه که دیده ت و وه نه وشه که خاله ره شه ئاله تییه که ت دینتته وه یادم.

ئایا ئه م ئیعجاز و له ف و نه شره چیه مه وله وی نواندوو یه تی؟!.

گیانه، بلیسه ی ناگری یادی ته نه ییه که ت له گۆره که دا سووتاندمی!. ئه م هه ر ئه وه نده ی کرد، به لام ناخ و سه سه رته ی جیا بوونه وه که ت به جۆریکی لی کردم، کردمی به قه قنه س. دیده م، به مه رگت قه سه م چاوم هه روا له ریدا، رینگه ی منیش هه ر بۆلای تۆیه، به لام

نازانم ئیمپروژە یا سبەینی؟ دەسا موتیری بی زەمانە بەزمیکی تر بێنەرە ناووە چارم ناچارە، مە ی گێری فەلەك جامی مردنم بدە بە دەستەو، دۆستم وا چاوەرپیم ئەکا!!
 ئەگەر ئیمە بڵین لاوانەووەکی مەولەوی بۆ خاتووعەنەر گەلی بەرزترە لە هینەکی
 «دانتی» شاعیری سەدە ی سیانزەهەمی ئیتالی بۆ دۆستە جوانەمەرگەکی «بیاترتشی»،
 وەنەبی لە حەقیقەت دوور کەوتبێتەووە وەیا قەومییەت بێنە ناووە.

مەولەوی بەمانەش واز ناھین، ئەم پەردانە دائەداتەووە و خۆی ئەخاتە عالەمیکی ترەو،
 لەویدا گۆل و گۆلزاریکە، باخ و بەهەشتیکە دلی هەزار دل حەیرانی، بۆلۆلی زەوقی
 دەست ئەکا بە فرین لەم چل بۆ ئەو چل و لەم گۆل بۆ ئەو گۆل، شابازی خەیاڵی
 لەسەر سەرەووە لە ئاسمانی نوکتەزانی و وردەکاریدا لەنگەری گرتووە. تەنھا ئیلهامیکی
 تەبیعی نەبی، هیچی تر مەولەوی فیری ئەو شتانە نەکردووە؛ تەنھا ئیلهامیکی تەبیعیە کە
 بکاتە کاری مەولەوی بلی:

بالەخانە ی چەم دل دیوانی تۆن   بانەناو وە خاک ئاستانی تۆن^۱
 تەکش عاجز کەرد خەیاڵت تیشدا   ئازیز بۆ جاری پا بنیە پیشدا

پوو ئەکاتە دۆستی دیرینی و پین ئەلی:

یاری شیرینم چاوم بالەخانەکەتە، چونکە هەرکە سەیری تۆم کرد تاپۆکەت لە گلینە ی
 چاوما مایەو، دلّم بوو بە دیواخانەکەت، چونکە بێجگە لە تۆ و لە بیرکردنەووە لە بالای
 نەونەمامی تۆ، کەسی تری تیدا نەبوو؛ ئەوا چاو و دل کە یەك لەیەك بەنرخترن بوون بە
 شوینی ئارامگا و بالەخانە و دیواخانە ی تۆ. بالەخانە و دیواخانە بەبی گلەبان نابن، گلەبانەکیان
 خاکی بەر قاپییەکی تۆیە، چونکە ئەوێندە لەوێ کەوتوون، ئەو گلە بوو بە گلەبانیان!
 جا کە خەیاڵەکەت کە لە دیواخانە دلەکەمدا و تاپۆکەت کە لە گلینەکەمدا یە فرمیسکی

[۱. ئەم بەیتە لە دیوانەکەیدا بەم جۆرە یە:

«بالاخانە ی چەم دیوانەکی تۆ   بانەناو وە گل ئاسانەکی تۆ».

چاوم لەبەر دووریت بۆیان بوو بە دلۆپە و عەزیەتیان ئەدا!، وەرە پێیەك بەو ناو بانەدا بنی
— که چاوەکەمە — و بیکوتەووە با ئیتر دلۆپە نەکا و بەتایبەتی خەیاڵەکەت لە دیواخانەکەدا
نەرەنجیت!

سەردهمی که مەولەوی لە شاخ و کێوەکانی کوردوستانا فیکری بۆ ئەووە چوووە که تاپۆ
لە گلینەیی چاودا ئەمینیتەووە، ئاورووپا و عیلمی تازەیی ئیمپروژ که ئەلین گلینەیی چاو
پیاوکوژی پێ ئەبیریتەووە، بەبێ گومان ئەو سەردهمە ئەوان نوستبون!
مەولەوی بە تەنها شیعریک یارەکەیی ئەلاوینیتەووە که ئەمە مەگەر هەر لەدەست ئەو
هاتبی، ئەلێ:

قازان قەتاران قولنگان حەوایی حەیفەن بالاکەت شەو وە تەنیاایی^۱

یاری ئازیزی کۆچی مالاوایی ئەکا ئەمیش هەم ئەیلاوینیتەووە، هەم ئەو کارەساتە
ئەگیریتەووە، ئەلێ: لەلایەکەووە مەنجهلەکان ریز کراون، ئاویان تیاپانا گەرم کردوووە بۆ
شۆردنەکەت، لەلایەکی کەووە گۆر هەلکەنەکان قولنگە و پاچەکانیان هەموو بەرز ئەکەنەووە
و ئەیدەنەووە بە زەویدا بۆ هەلکەندنی گۆرەکەت. ئاخ حەیفە ئەو بالاتە شەو بە تەنیا لە
گۆرەکەدا بمینیتەووە، ئەووە بۆچ لەگەلت نەبووم؟!
مەولەوی بە دوو بەیت ستایشی پروومەتی ئازیزی ئەکا، ئاخۆ بیجگە لە مەولەوی
کەسی تر توانیویە بلی:

پوخسارش وەختی مەسقەل مەدۆ لیش وە شتوی پاریز خەیاڵ مەبۆ ریش
ئەسربنی جەرگت دەن وە بان نیشدا چەنی دل ئامای، ئامانی پیشدا
ئەلێ: ئەم دۆستەم که پروومەتی خۆی مشت و مال ئەدا ئەزانی چۆنە؟ ئەگەر خەیاڵ
بەبێ چرپە و بەبێ دەنگ و سەنگ بجیتە پاریزی ئەووە که خۆی لێ داگری و خۆی

[۱]. ئەم بەیتە لە دیوانەکەیدا نییە، بەلام بەیتیک هاتوووە که نزیکە لەم بەیتەووە:

«قازان چون یاران ئاواتەخوازان قەتارە بەستەن مەکەران پازان».

بۆ باوێژێ ئێو پوومەتە لەوێو لەم کردەوێ خەیاڵە ئەرپووکێ و عەزیەتی ئەگاتێ!
کەوابوو پوومەتێ ئەمە کارەساتی بێ ئەرێ هەي فرمیسک! جەرگت بەر درک و دال
کەوێ تۆ چۆن دلت هات هاتی بەسەریا!؟

مەولەوی باسی پۆژی پیری خۆی ئەکا ئەلێ:

پۆسی کۆسی گۆش نم کێشان کەم کەم ئەم سەرئەوسەرەن دووربێنەکەي چەم
تەماشای ئەم فیکرە ئەم کردوویەتی؟! پێستی کە ئەگیرێ بە تەپلا ئەبێ ئەوەندە وشک
بێ زرنگەي لێو بێت، هەتا وشکتر بێ دەنگی زیاتر لێو دیت، هەتا تەر و خاو تر بێ
دەنگی کپتر ئەبێ. ئەمیش ئەلێ: پێستی تەپلی گۆچکەکەم وردە وردە وا لەبەر پیری نمی
کێشا و دەنگی لێو نایە کەر بوو، دووربێنەکەي چاویشم ئەم سەر و ئەوسەر بوو تەو،
واتە: دوور بە نزیک و نزیک بە دوور ئەبینێ، پیاو کە پیر بوو چاوی هێزی نامینێ ئەو
شتە کە لە نزیکەو ئەبینرێ پێویستە ئەو تۆزێ دووری خاتەو ئەو وەختە ئەبینێ، ئەوێش
کە دوورە خۆ هیچ!

شیخ عەزیزی ئاشنای لە سنە «ئاوڵە» دەرئەکا، مەولەویش گۆیا باسی ئەکا و ئەلێ:

چین کەفتەن وە پووی پێشانی چون سیم چون زنجیرەي ئاو وە شتۆی نەسیم
ئەلێ: دۆستی ئازیزم لەتاو ژانی ئاوڵە کە ناوچاوی هینابوووە یەک، بەلام ئەو ناوچاو
هینانەووەیەکەي چۆن بوو؟ بەجۆریک بوو کە پێشانی - ناوچەوانی - وەکوو زیو لە تاو
نازار لۆچی تیکەوتبوو. جا ئەو ناوچەوان و لۆچە لە زنجیرەي وردە شەپۆلی ئاو ئەچوو
کە «با» لەسەر دەریاچەیهکی پاک و خاوێن و پوونەووە دروستی ئەکرد!
بە دۆستی ئەلێ:

دیده هیند خەیاڵ بالآت بی تیشدا راگەي خاو نەبی بویهرو پێشدا

ئەلێ: چاوم ئەوەندە بە خەیاڵ سەروبالای تۆی هینابوووە ناو خۆیەو، خەو هەرچەندی
کرد سووچیکێ تیا دەست نەکەوت کە ستاری تیدا بگرێ!

مه‌وله‌وی له هه‌له‌بجه له‌به‌رده‌م «شیخ مه‌حموود» ی باوکی موختی هه‌له‌بجه‌دا وه‌ستابوو،
فه‌ره‌نجیه‌که‌ی له‌به‌را بوو، گالۆکه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، سه‌ری خسته‌ سه‌ر گالۆکه‌که‌ و له
پاشا سه‌ری به‌رز کرده‌وه و وتی:

گوڵ چون رووی نازیز نزاکه‌ت پۆشان وه‌فراوان چون سه‌یل دیدی من جو‌شان
رووی کرده‌ شیخ مه‌حموود و پیتی وت: ته‌ماشاکه‌ ئه‌م قورمه‌ساغه‌ چه‌ فیکریکی کردووه‌؟!
مه‌به‌ستی خۆی بوو. ئایا بیجگه‌ له‌ مه‌وله‌وی کێ تر بن بتوانی ئه‌م جو‌ره‌ ته‌شبییه‌ ریکخا
و بلێ ئه‌و جوانی و نه‌زاکه‌ته‌ که‌ له‌ رووی گولدايه‌، ئه‌وه‌ وه‌کوو هی رووی نازیزم وایه‌،
به‌فراوی کو‌یستانان که‌ ئه‌تو‌یت‌ه‌وه‌ ئه‌وه‌ له‌ لافاوی فرمیسکی خوشه‌ویستی من ئه‌چی!
مه‌وله‌وی ته‌نها به‌م شیعه‌ی به‌ جارێ ئه‌ده‌بی کوردی هه‌لگیرایه‌وه‌، زۆر حه‌یفه‌ تا ئه‌م
شیعه‌ وه‌ستابی ئه‌هلی به‌لاغه‌ و به‌یان بلین: «أبوحنيفة كأبي يوسف»!
توخوا چاوئیکت له‌م شیعه‌ی مه‌وله‌وی بن که‌ ئه‌لێ:

بیکۆڵ وه‌ی وه‌ کۆڵ په‌ی زه‌ردانی ده‌رد ماساوه‌ جه‌ سه‌راو ریزاو هه‌رزان که‌رد
ئایا ئه‌م شیعه‌ی مه‌وله‌وی به‌چی ئه‌زانی و چۆن مه‌عنای لێ ئه‌ده‌یت‌ه‌وه‌؟ هه‌یچ سه‌رت
تیایا سڤ نامینێ؟ جا بۆ ئه‌وه‌ تو‌زیک‌ی لێ تی‌بگه‌ین ئه‌لین:

جارێک تازه‌ بووکیک زه‌ردووی گرتبوو – گۆیا زه‌ردوویی‌دار ته‌ماشای ماسی بکا
زه‌ردوویه‌که‌ی له‌ کۆڵ ئه‌که‌وئ – ئه‌میش هه‌له‌سته‌ی روو ئه‌کاته‌ ئه‌و چۆله‌ تووشی کانیاوینک
ئه‌بێ له‌ بناری «هانه‌سووره‌» که‌ ماسی تیدا ئه‌بێ و دار «بی»ینک لقی به‌سه‌ر کانیه‌که‌دا
شۆر کردبووه‌وه‌، ئه‌چیت‌ه‌ سه‌ر لقی دار بیه‌که‌ سه‌یری ماسیه‌کان بکا له‌ناو ئاوه‌که‌دا.
مه‌وله‌ویش له‌و وه‌خته‌دا به‌سه‌را ئه‌چی ته‌مasha ئه‌کا ماسیه‌کی زۆر که‌وتۆته‌ سه‌ر ئاوه‌که‌،
تومه‌ز ئه‌مه‌ «بووک» هه‌ر ته‌ماشای ماسیه‌کانی کردووه‌ مردوون و که‌وتوونه‌ ته‌ سه‌ر ئاوه‌که‌!
ئه‌میش ئه‌لێ:

«بیه‌کۆڵ»ه‌ی وه‌وی له‌ کۆڵ، که‌ بۆ ئه‌وه‌ هاتووه‌ ده‌ردی له‌ کۆڵ که‌وئ! به‌هۆی ده‌رده‌که‌یه‌وه‌
ئه‌وه‌نده‌ی ماسی پ‌ژانده‌ سه‌ر ئاوه‌که‌ هه‌رزانێ کرد!

مەولەوی کە چاوەکانی کوێر ئەبێ پوو ئەکاتە دڵخوازەکە و پێی ئەلێ:

وختی چەم نە چەم شیوەت دیار بێ   جەلام فەسل و وەسل بەزمی ئەغیار بێ
ئێستا لێلایی گرتی دوو دیدە   خەلۆتەن سا بۆ هە ی بەرگوزیدە!

مەولەوی ئەو سەردەمە کە دۆستی چاو پێکەوتوو، چاوی خۆی بە بیگانه زانیو
لە بەینانا، ئەلێ: ئەو وەختە کە چاوم بە چاوت ئەکەوت و شیوەت دیار بوو ئەو بەزمی
بیگانهیەک بوو کە چاوم بوو، ئێستە وا لێلایی داها، وەختی خەلۆتە کەس لە بەینمانا
نییە، بەزم هەر ماوەتەووە بۆ دڵم و خۆت! دەسا وەرە.

لەگەڵ ئەمانەشا مەولەوی پیاویکی قسە نەستەق و بەزمچی بوو، زۆری حەز بە قسە
خۆش و نوکتە کردوو، وەکوو ئەو جارێک ئەچیتە «پاوە» میوانی مەلایەکی پاوەیی ئەبێ،
سێ پۆژ لەوێ ئەبێ هەر «توو» و «دۆ»ی بۆ دانهێنێ. لەپاش سێ پۆژە ئەیهوێ بگەرێتەو،
مەلا پێی ئەلێ: مامۆستا زوو ئوغرت کرد، مەرێکم بۆ دانا بوویت بۆت سەر بېرم. ئەمیش
ئەلێ: کەواتە سویندم وابێ تا نەینخۆم نارۆم! مەلای هەناسە سارد ئەچیتە تاسەو.

جارێک مەولەوی پیاویکی ئەبێ لەگەڵ خۆی هەلێ ئەگرێ و بە نیازی حەج لە
«سەرشاتە» وە بەرێ ئەکەون تا ئەچنە بەغدا و ئەچنە تەکیە «شیخ عەبدولقادر گەیلانی»
لەوێ مەولەوی نەخۆش ئەکەوێ و ئەکەوێتە حالی خۆیەو، پیاوەکە کە ئەزانێ وا
مەولەوی تازە پزگار بوونی نییە، هەلئەستی هەچ پارەیکە پێ ئەبێ لە باخەلی دەردێنی
و پێی لێ ئەکا بە پشتا بەرەو مأل! وا مەولەویش لەوێ لە گیانەلادایە. کە دێتەو هەر لە
دوورەو خۆی ئەنیتە قور و دەست ئەکا بە «باوە مەولەویم پۆ». ئەلێ: باوە مەولەویم
بەغدا نەخۆش کەوت و مرد، خۆم ناشتم و پارە ی حەجە کەشم بۆ کرد بە خیرات! مالی
مەولەویش ئەکەونە شین و شەپۆر و گریان، لە پرسە ئەبنەو و دوو مانگیکی پێ ئەچێ،
مەولەوی نامرێ و بەلام پارە پێ نەماو، پەکی حەجەکە ی ئەخا و ئەگەرێتەو. پۆژی
قوت ئەکا بە مالا! کابرای پیاوی کە ئەمە ئەزانێ هەلدێت و ئەداتە کێو. کورەکانی مەولەوی

دەستی لى ئەدەنە تەنگ، مەولەوی ئەلى دەستی لى مەدەن ھەرچى بوو بوو خو من
وا ھاتمەو. كە كابر ئەگرن و ئەيھىننە بەردەم مەولەوی، پىنى ئەلى: برا، خوا رووی مردن
رەش كا وا تۆى شەرمەزارى لای من كرد، ئەگەر بمردمایە تۆ بۆچ ئەم خەجالەتییەت
بەسەرا ئەھات؟! لە پاشا بەرەلای ئەكەن.

جارىك لە سنە لە كۆرپىكا ئەبى، لىنى ئەپرسن: تۆ ھەر ئەلىت ھۆزەكەم خوشیان ئەویم
و بە گەورەم ئەزانن، بە چىيا پىشانى ئەدەیت كە راست ئەكەیت؟ مەولەویش ئەلى: خو
ئەگەر ھىچ نەگىرەمەو ئەمە بۆ من بەسە ھەورامییەك كە بارىكى ئىجگار گران لە كەرەكەى
ئەنى، ئەيەوئ بە ملەى «ئەوئەنگ» دا سەرى خا بەلام كەرەكە ناروا، پىنى ئەلى: ھەچە
دەى، بەخوا ئەگەر وەكوو مەولەویش بى ھەر سەرت ئەخەم!

مایەو سەر ئەو كە ئایا مەولەوی بۆچ بە شىوێ ھەورامى شىعرى وتوو؟ لەگەل
ئەو شەخسەى ھەورامى نەبوو؟ ئەمە یەكەم لەبەر ئەو كارەساتە بوو كە لە لاپەرەى
۱۷۴ - ۱۷۸ دا قسەمان لێو كرد. دووھەم لەبەر سۆزى مەعنەویياتى شىخ وەسمانى تەوئلە
بوو، شىخ وەسمان لە بازارى تەسەووفدا قىبلەنمای مەولەوی بوو و زمانى شىخ وەسمان
زمانى ھەورامى بوو، لەو پۆژەو كە شىخ وەسمان بەم دوو شىعرە روو ئەكاتە مەولەوی
و پىنى ئەلى:

يا كاغەز وړيان يا مەلا مەردەن   يا ھەر عارتەت دۆس وە ياد كەردەن
غەمگین مەنىشۆ غەم بدەر وەباد   فەلەك نەمازۆ كەس وەخاتر شاد
و مەولەویش لە وەلاما روو ئەكاتە مورشىدى پایەبەرزى و بە پرە شىعرە بەناوبانگەكەى
كە ئەمە دوو شىعرى ھەوئەلەتە و ئەلى:

شىخى دەولەمەن بەھرى سەرمەدى   ياگەى حەقىقەت جیلووى ئەحمەدى
جە وارگەى مەنزل فەنا و یەردە^۱   پای ھەردەى بەقا یاتاگە كەردە
ئىتر زمانى شىعرى لە خو شەو یستى شىخ وەسمانى تەوئلەو ئەبى بە زمانى ھەورامى.

[۱]. لە دیوانەكەیدا ئەم نێو بەیتە بەم جۆرە ھاتوو: «جە شەو ھەوارگەى فەنا و یەردە».

کەوابوو ئێستە مەوله‌وی چۆن ھاتە پیش چاو و لە چەند پەردەدا دەرکەوت؟ مەوله‌وی بەبەرتر ئەدەبیکی کورد ھاتە پیش چاو و لە پەردە ی فەلسەفە، تەسەووف، غەرام، مەفتوونی دیمەنی تەبیەت، شاعیریکی زۆر وردی بیرتاش، نوکتەزان و فیکر بەرزدا خۆی نواند. بەجۆرێک خۆی نواند کە ھەرە شوینی بەرز ی لە مەیدانی ئەدەبیاتی کوردیدا بۆ خۆی تەرخان کرد و بوو بە مامۆستای مامۆستاکان.

دیوانی شیعەرەکی «حاجی توفیق پیرەمێرد» بە ناوی «پۆحی مەوله‌وی» یەوێ شیعەر بە شیعەر خستووێتە سەر شیوێ سولەیمانی. لە ساڵی ۱۹۳۵دا بە دوو بەرگ لە چاپخانەی «ژیان» لە سولەیمانی بۆ جاری یەکەم لە چاپی داوێ. ھەروەھا دیوانێکی کوردی و فارسیشی بە ناوی «العقیدۃ المرضیة» وە لەلایەن «محی الدین صبری نعیمی» یەوێ لە ساڵی ۱۳۵۲ی ھێجری لە میسر لە چاپخانەی «سعادة» بۆ جاری یەکەم لە چاپ دراوێ. دیوانێکی عەقائیدی عەرەبی زۆر بەرزیشی ھەبێ کە سەرەتاکە ی بە:

«مَتَى أَتَى حَتَّى أَتَى إِلَيْهِ»   «مِنْ أَيْنَ أَيْنُ يُتَمَمِي إِلَيْهِ»

دەست پێ ئەکا ھێشتا لە چاپ نەدراوێ.

ھۆی دانانی ئەم کتیبە ی ئەوێ بووێ لە ۱۸۵۵ ھەر بەھۆی فرمانێکی شیخ وەسمانی تەوێلەوێ ئەچیتەوێ بۆ «سنە»، پۆژێک لە مآل «مەلا موحەممەد سآلح فەخرولعولەما» دا ئەبن، «مەلا لوتفوللآ شیخولئیسلا م و مەلا موحەممەد ئەمینێ ئەمینولئیسلا م و مەلا فەتحوللآ قازی» و گەلێکی تر لە عالمەکانی سنە لەوێ ئەبن، وردە وردە بەدەم قسەکردنەوێ باسەکیان ئەچیتە سەر عیلمی کەلام و عەقائید تا ئەگەنە باسی «لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ» کە گۆیا سیفەتەکانی خوا نە زاتی خوان و نە جیان لە خواش. لەویدا مەوله‌ویش ئەکەوێتە قسەکردن لێوێ، کوتوپر مەلا فەتحوللآ قازی ئەلێ: باوێ، مەوله‌وی تۆ چەت داگە بەسەر ئەمەوێ؟ بچۆ ئامان

[۱. سەرەتای عەقیدە عەرەبیەکی بەم بەیتە دەست پێدەکات:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ   مَنْ تَأْتِي فِيهِ نُهْيَةُ الْحَكِيمِ.

وێ ئەم نیوێ بەیتەیش بەم شیوێ ی: «مَتَى» «مَتَى» «حَتَّى أَتَى عَلَيْهِ».]

لەرزانەى خۆت بېژە؟! ئەم قەسەيە زۆر كار ئەكاتە مەولەوى، تەنانەت دانىشتووەكانىش ئەمەيان ئىجگار پى ناخۆش ئەبى كە ئەگەرپىتەوۈ بۆ شوئىنى خۆى لەماوۈى سى رۇژدا ئەو عەقائىدە عەرەبىيە دائەنى بە شىعر، نوسخەيەكىشى لى ئەنووسىتەوۈ و ئەينىرى بۆ مەلا فەتحوئلا. ئىتر خۆى ئەگەرپىتەوۈ بۆ ھەورامان. كە مەلا فەتحوئلا سەيرى ئەكا ھىچى لى نازانى. بە كۆششىكى زۆر لەپاش ماوۈيەكى دوور و درىژ ئەو وەختە لە قەسەكانى ئەگا!! ئىنجا ھەلئەستى كاغەزىكى دئەوايى و لىبوردن ئەنووسى بۆ مەولەوى و ئەللى: ئاخىر سەلامەت بى مەولەوى! تۆ كە مەلايەكى وايت، نەخۆت بشارەوۈ نە مەردمىچ شەرمەزار بكة!

مامۇستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىسى شىخ عەبدولقادرى گەيلانى دىوانەكەى مەولەوى كۆكردووۈتەوۈ، خۆى شەرحىكى لى كەردووۈ، لە سالى ۱۹۶۱دا لە چاپخانەى نەجاح لە بەغدا لە چاپى داوۈ بۆ جارى يەكەم.^۱

[۱]. مەولەوى لە پاش خۆى سەرجم چوار پەرتۆكى لى بەجىماوۈ:

يەكەم: «الفضيلة» يە كە ۲۰۳۱ بەيت شىعرى عەرەبىيە لە زانستى كەلام و عەقايددا كە سەرەتاكەى بەم بەيتە دەست پى ئەكات:

«بسم الله الرحمن الرحيم»   «مَنْ تَأْتَاهُ فِيهِ نُهْيَةُ الْحَكِيمِ»

دووۈم: «عەقىدەى مەرزىيە» يە كە ۲۴۵۲ بەيت شىعرى كوردى سۆرانىيە و ئەويش ھەر لە زانستى كەلامدايە و سەرەتاكەى ئەم بەيتەيە:

زوبدەى عەقىدە و خولاسەى كەلام   ھەر لە تۆ بۆ تۆس ھەمد و سەناى تام
سېھەم: «فوائح» ە كە ۵۲۷ بەيت شىعرى فارسىيە ئەويش ھەر لە زانستى كەلامدايە و سەرەتاكەى ئەم بەيتەيە:

«چو در خود بينم از بس رو سياهى   نگنجد اى الهى يا الهى»

چوارەم: دىوانى شىعرە كە بە كوردى ھەورامى و تەونى و ۲۴۳۸ بەيتە. ئەم چوار پەرتۆكە ھەر چوارىيان لەلايەن خوالىخۆشبوو مامۇستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس و كۆرەكانى (فاتىح و موخەممەد) كۆكراونەتەوۈ و شەرح و لىكۆلئىنەوۈيان لەسەر كراوۈ و لەچاپ دراوۈ.

دوایی

خۆم گەلێ بە بەختیار ئەزانم کە خوا یارمەتی دام و توانیم لە ماوەی چەند سالدا بە کۆششی فکری و مالی ئەم کتییە - کە میژووی ئەدەبی کوردی - وەیا بە واتەیەکی فراوانتر «دائرة المعارف کوردی»یە، بێنمە بەرھەم و پێشکەشی بکەم بە قەومی خۆشەویستی کورد و بە ھەموو بێگانەییەک. رەنگبێ بزانی کە ماوەیەکی درێژ قەلەمی نووسەرەکانی کورد لەسەر لاپەرەکانی «گەلاوێژ» - ئەو گەلاوێژە کە تاقە گوڤاریکیان بوو - ئیشی ئەکرد، منیش بە شانازییەو ئەم وت دوو گوڤاری «گەلاوێژ» و «نزار» تان پێشکەش ئەکەم. کە ئەوان ئاوا بوون، من ھەر مامەو. ھەر ئەو مانەوێەم بوو کە ھێنام ئەدەبی کوردیم کرد بە کۆشکێک و بە دونیایەک. بەلام نەک بە کۆشکێکی دار و بەرد. چونکە ئەو جوړە کۆشکانە خۆیان ناگرن لەبەر پلاری گەرمای ھەتاوی ھاوین و سەرماي بەفری زستان، زوو تیا ئەچن. کردم بە کۆشکێک نە باکی بە کلپە و بلیسە ھەتاوی ھاوین بێ، نە بە تۆف و کرپۆی بۆرانی زستان. تا دنیا دنیا بێ وەکوو نیشانی سەر تاجی پادشاھان ھەر ببری سکیتهو. ئەمەش بۆ ئەو ئەدەبی کوردی و قەومی کورد بچنە ریزی ئەدەب و قەومی عالەمەو. جا ھیوادارم ئەو قەومە ئەم دیارییەم لێ وەرگرن و ئەوان ئەم دنیای رۆحییە بکەن بە دیاری بۆ جیھانی ئیستە و لەمەودوا.

٣ ربيع الأول ١٣٧٢، ٢١ تشرینی دووەم ١٩٥٢

بەغداد/عەلەددین سەججادی

یاد و شینی مامۆستا عه لائەددین سه ججادی له لایه ن دوو که له نووسه ری کورد هه ژار موکریانی و مه سهوود محهممه ده وه

یادی مامۆستا سه ججادی به پینووسی مامۆستا هه ژار
دۆستیکی زۆر خۆشه و یستم پرووی لی ناوم، چونکه چهند سال له به غذا ده گه ل
عه لائەددین ژیاوم، زۆر له نزیکه وه دیومه و به هه موو باران ناسیومه، به یادی کۆچی
یه کجاری که ئەم به یانییه ی پرووی داوه کورته وتاریک بنووسم.
من گه ره کمه نووسینه که م تایبه تی به تاکیک نه بی، ده گه ل ریز له نووسه رگرتن، سه رکۆنه ی
ئه وانه ش بکه م که به دوو رپان ده پیون و هه ر تاوی جۆری داخیون.
جاریک له گۆواری «هه ولیر» که له هه ولیر ده رده چوو، خه به روکیکم نووسیوو که چی
له بهر به ختی که چم ده چاپدانا تیک درابوو، که س تام و چیژه ی لی نه کرد: کورته ی
باسه که ش ئەمه بوو: "پۆژیک سه یری دووکانیکی به غدام ده کرد، چه قه لکی مۆمیایی
کراوی لی دانرابوو، له ژیر قاجیه وه نووسرابوو «بیست و پینج دیناری ته واو» من سه ری

زمانی خۆم گەست، هات بە دلما، هەیاران! ئەم مام چەقەلە موحتەرەمە ناخۆ دەبی بە زیندوویی سەر شاعیر، نووسەر، ھونەرماندیکێ کورد بووبی، لە ژیاڵیدا لە برسان و لە ترسان شۆقرە ی نەبووبی و ئیستاکێ لاشە ی مۆدکی بەم دەرد و مەخسەرە چووبی؟ کێ ئەزانێ؟ ھەزاردانە بە زیندوویی فلسێ ناژین کەچی یەکنێک بە مردوویی بابی بیست و پینج دینارە! بە خوا سەیرە! لە درێژایی میژووی پڕ نەگەتێ کورددا، ھەر شاعیر، ھەر ھونەرماندیک لەناو کورددا ھەلکەوتبێ و ھونەرەکە ی بە زمانەکە ی خۆ ی رانابێ و شیعری بە کوردی دانابێ، ھیچ کەس ئاوێ وێ نەداو، بە سووک تەماشای کراو. بوو تە مەسەل: ھەرکەس پینە ی پتوێ دیار بێ، جلکی شێ و بە تیتۆل بێ، کەوشی چەک و بە بزمار و لار و خوار بێ، دەلێن لاچۆ تەرحت ھەر لە شاعیر دەکا! کەس تەنانت تووشی بە کلاوی ناپتو، کەس پێی نالێ کەرت بە چەند؟".

ھەر بۆیشە زۆر لە نووسەرانی بەچکە کورد، لەبەر ناچاری و ھەژاری وەزوان نامۆیان نووساو و خۆیان و منال و کالیان لە مەرگی بێ کولتیرەیی لە پەنایەک حەشار داو. نامەوی مەلا جزیری و خانی و نالی و حاجی و مەولەوی و زۆری تر لەو کەسانە ی ئیستا مایە ی شانازی کوردەکانی کوردستان و کورد ناسان بۆ نموونە بەینمەو، لازم ناکا میژووی کۆنتان بۆ بخوینمەو، ئەمەوی ھەر سەرچلێ و مەویژ نموونە ی کەویژێک ئەوانە وەبیر بێنمەو، کە ھاوچەرخی خۆمان بوون و دەمانناسین.

"مەلا ماری کۆکەیی" ئەگەر بیژم لە برسا مرد رەنگە باوەرم پێ نەکەن چونکە ئەو دەم نانی وشک زۆر ھەرزان بوو.

"مەلا ئەمجد" ئەو ھونەرماندە بێ وینە ی کە نازناوی شیعری "کاک" بوو، ئاغای لێ ببوو پمووزن و لە چەند جێ دێ بە دەریان کرد.

"قانع" تا مرد نان و دۆی خۆی رۆژێک لە پەنایەک نەدیت.

"حاجی تەوفیق پیرمێرد" کە حاڵی ماییشی خوش بوو، ھەر چونکە کمۆنیست نەبوو،

کەس رۆژنامەکە ی نەدەکری، دەیانگوت دەستندە خۆری ئینگلیستانە.

"فایەق بێ کەس" کە چریکە ی گۆیی دوژمنانی کەر دەکرد، دوو لیفە ی لە مالدانەبوو کە خۆی و مندالەکانی پێ داپۆشی بە قەرزدارێ جوولەکە ی ئارەق بە قەرزدارە مرد. "گۆران" ئەو ئەستێرە گەشە ی ئاسمانی ئەدەبیاتی کورد، بۆ دابینبوونی بژێوی دەگاتە یافای فەلەستین و تاربیژی رادیۆی «شەرقی ئەدنا» یی.

"جگەر خوین" پەنجا سال پتر بۆ شیعەر و چیرۆکی کوردی چەوسایەو، لە جیاتی نان، خوینی جگەری خۆی دەخوارد. چەندە لە کوردستان ژیا و من دەمناسی گەسک لێدەری کۆلانان لەو تیرتر بوون، کەس ئێرەیی پێ نەدەبرد...

خودا ویستووێە ئامیانی ژیانمان بمی، چەند کەسی وا بخولقینی، زۆر گۆی نەدەنە نان و ئاو، بێ بەرگ و پیلای رابوین، لە گوشت و پلای واز بین. دل دان بە کیزی دنیایی، ئەوینی پاکی خودایی، خۆشەویستی زێدو خزمان، هانیان بدا هەستی ناو دل و هەناوان، بە زوانەکە ی دای و باوان بدرکین، رووپەرانی پێ برەنگین، رەنگە لە بەرخۆ گوتیبیتان: خۆمانە بێ و دۆمانە بێ، ئەک بە زوانی بیگانه بێ.

جزیری و خانی سەرپلی کوردی نووسینیان خۆش کرد و بەر و دوا ی ئەک بوژانمان داویانەتە سەر ئەو رچە ی ئەو دوانە بۆیان شکاندووین و ئەوانە ی تیان گەیانددووین بە کوردی نووسین رەوا یە، ئەگەر چەند دەور و زەمانێک کورد هەر بریتی لە بەیت و هۆتە کۆنە بوو، دیسان شوکرانە بژیرین کە لە سایە ی ئەوانەو، زۆربە ی وشە ی زمانمان پارێزرا و لە بارە ی مەبەستەکانی جۆراو و جۆری ئەدەب و ئەدەبیاتەو، زۆر هەزارتر لە خەلکانی تر نەماینەو. خۆ دیاریشە پەخشان نووسین بۆ پاراستنی زمانمان لە شیعەر و هۆتە باشتر؛ چونکە مەیدانی نووسینی نەسر و پەخشان تا بیژی پان و بەرینە، نووسەر ریشی دەبەر دەستی وەزن و قافیە و هەیت و هووتی تردا نییە، خودا و راستان لەم چەرخێ چارەهەمینێ ئیسلامیدا ئەم دەروەشمان لێ کراو و پەخشان و داستان نووسمان لێ پەیدا بوون، ئیستا زۆری وامان هەن، بە هۆی نووسینی چیرۆک و کردەو کۆیی دیرۆکان دەستەبەری هەرمانی کوردییە کەمان.

یەکیك لهو په‌خشان‌نووسانه له زه‌برانه «سەججادی» بوو که ده‌مه‌وی یادی بکه‌م. پێش‌حه‌فتا‌سال له مالی مه‌لیی سنه‌یی منالێک هاته‌ سەر دنیا، ناو «عه‌لانه‌ددین» یان لینا، ئەلف و بێشکه‌ی پێ خویندرا و نرایه‌ به‌ر فه‌قییه‌تی، به‌ نانی ده‌قنه‌ خواردن و به‌ ئالی‌بابا رابواردن، سوخته‌ بوو به‌ موسته‌عید و موسته‌عید کرا به‌ مه‌لا، چۆن مه‌لایه‌ک؟ له‌ عاره‌بی و فارسی و کوردی وریا و پیتۆل؛ به‌لام جلك شپ و شۆل و ته‌به‌ک و باخه‌ل چۆل و هۆل. ده‌گه‌را به‌ شوینی ناندا له‌ به‌غدايه‌ گیرسایه‌وه. له‌ سایه‌ی چه‌ند خێره‌ومه‌ندیك به‌گیره‌ گیر پێش‌نوێژیکێ له‌ کونه‌ گورگیکا ده‌س که‌وت، که‌ ناو نرابوو مزگه‌وت. حوجره‌یه‌کیش بۆ جێ خه‌وی مه‌لا هه‌بوو، سه‌د خۆزگه‌ به‌ حوجره‌که‌ی نالی. من ناوم نابوو کونه‌ ره‌ش، به‌ پۆژ ده‌بوو چرا هه‌لکا، به‌ شه‌و چۆنی تیدا هه‌لکا؟ هه‌ر خۆی و خودا بیزانی.

ئاواره‌یه‌، غه‌واره‌یه‌، گوناھی هه‌ره‌ گه‌وره‌ش کوردبوونه‌تی ساله‌های سال، پۆژ و شه‌و و کات و ساتی له‌و حوجره‌دا له‌سه‌ر هه‌سیر ببووه‌ سیپال، جا مه‌گین چلۆنکایی با ده‌نا هه‌رگیز نه‌و زیندانه‌ی جێ نه‌ده‌هێشت. هێشتاش هه‌ر له‌وه‌ ده‌ترسا کوردی نامه‌رد، - که‌ مالم هه‌قه‌ زۆریش بوون - تۆمه‌تی ئیرانی‌بوونی به‌ ملدا بده‌ن، له‌ پاش گرتن و جزیادان بۆ نه‌و دیو سنووری پاده‌ن. نه‌و نانه‌ وشکه‌شی بجێ که‌ ئیستا بی‌منه‌ت ده‌یخوا.

جا له‌ کاری پێش‌نوێژییه‌که‌ی هه‌ر پێنج‌فه‌رزان که‌ به‌ حال نان و بژێوی لی‌ده‌رده‌هات به‌ پۆژ و به‌ شه‌و بیکار بوو، بیکار له‌ به‌هه‌شتیش بژی وه‌په‌ز ده‌بی، خۆی له‌ کن خۆی ناحه‌ز ده‌بی و قیزی له‌ خۆی ده‌بیته‌وه.

خۆی نه‌مازه‌، سه‌ججادی کۆنه‌ گه‌پیده‌ی دنیا دیده‌ی قسه‌زلی به‌ بالا چووکی‌وا له‌ش‌سووک به‌ بیکاری له‌ ژوو‌ریکی ره‌ش و برشی ته‌سک و باریک و شێدار و ئاوا تنووک و تاریکدا ده‌س له‌ بان ده‌س کارێ نه‌کا! هه‌ر ده‌شژی، با مه‌ره‌که‌ب له‌ قورم و مازوو دروس‌کا، قه‌فه‌ چیتک و کاغه‌زی کاش زۆر هه‌رزانه‌، با به‌ختی له‌ نووسین تاقی کاته‌وه. به‌ختی له‌م ئەزمونه‌ گرتی: بۆ یه‌که‌م جار له‌ گوواری "گه‌لاوێژ"دا ناوی سه‌ججادی خۆی نواند. نیزیک ده‌ سال ئەم ناوه‌مان له‌سه‌ر به‌رگ و ناوه‌پۆکی ئەو گوواره‌ بایه‌خداره‌

دەخویندەو. ئیتر بەری بەرھەمدانی کرایەو، وردە وردە بووژایەو، میژووی ئەدەبیاتی کوردی، باسی شوێنەکانی کورد، گەشت و گوزار، نامەکانی، فەرھەنگۆکی بە عەرەبی و فارسی و کوردی، کتییی رێستەیی مرواری، کە ئیژن بووێتە هەشت بەرگ، بەرھەمی ئەلئەددین، ئەمە جگە لە وتاری ناو پۆژنامە و پاوەی شیعی شاعیران و زۆری تریش کە هەژماردنیا دژوارە.

زۆر سەبووری بە من دەهات زۆر جار لە کونە پەشەکە سەرم دەدا. بەیتیکم بۆ وەرگێراو بۆم خویندەو:

تۆ نەمردووی ئەی ئەلئەددینی سەجادی نەسەبـ

خاوەنی میژووی ئەدەب، پیش نوێژی پێخواسی عەرەبـ

دەیکوت: ئەری پێخواسە کە منم یان پاش نوێژەکانم!!

لەو ژیانە پڕ لە ژانەدا تەمەنی گەییە حەفتا ساڵ.

ئەو بەرھەمەیی لەو بە میرات ماوەتەو هەر وشە کوردییەکانی بێ و هیچی تر نا، دەتوانین فەرھەنگی قەبەیی لێ پێک بێنین و بیکەینە مایە شاناوی و بە ئەلئەددین بنازین^١.

١. گۆفاری سروە هاوینی ١٣٦٤ی هەتاوی. بەشێک لە نووسراوەکانی مامۆستا هەژار کە پەيوەندی بەم باسەو نەبوو، نەمانهینا.

سەجادی لە سەرەتای نەمردا

مەسعوود محەممەد

ئەم نەرزە گێل گێل بە ئاسمانی بەریندا دەخولایەو بەرەو ھەوارێک قورسایێ تەرمی
"وہبی" تێدا ھەست پێ کردبوو بەسەر تۆپەلە ی سەریەوہ...

ھێشتا سووڕی تەواوی نەدابۆو،

ملی کەوتە سەر سنگ لە ژێر قورسایێ تەرمی سەجادی...

سائیکی نەبردبوو چرای دووھەمان کوژایەوہ...

چرا نەکوژایەوہ، وشکایی نەوتی ھات...

سفتوسۆی مەرگی غەریبانە ی "وہبی" جاری لە دلاندا کزەکزی بوو سەجادی
پشکۆی تازە ی نا بە جەرگەوہ...

ئەرزێ خۆمانە و دەیناسم: ناتوانی بە کەللە دوو کەلە مەیت ھەلگرێ، گەردنی چەمایەوہ
و دەستی نایە ئەژنۆ، لە گەل خەلقدا بو خۆی گریا:

خۆت خۆش ئەرزێ ماد و زەرەدەشت! لە جەزیر و بۆتانەوہ بە بادینان و بابانەوہ تا
موکریان و ئەردەلانت، خۆت خۆش ھەموو کوردستان لە سنووری نادیارتەوہ تا سنووری
نادیارت، خۆت خۆش بە بەرگی سووڕی شەھیدەکانتەوہ، بە دایکە بی پۆلە کانتەوہ، بە
باوکە کۆست کەوتوو کانتەوہ، بە ئاودێر و سەپانتەوہ، بە پەنجبەر و گاوان و شوانتەوہ، بە
خاک و ئاو و ئاسمانتەوہ.

ئەو چاوە بە ئەسرینەت لە سەجادی لار بکەوہ، بە زاری منەوہ زمانی گلەیی لێ
ببزیوہ، تۆ دلت نایەت؟ من پێی دەلێم: چی بوویت بە بەژنی کورت و چاوی کز و عەمامە ی
سپیتهوہ ئاگرت بەردایە وەجاغی نووسینی کوردی و پشتت تێ کرد بەرەو چالێ مەرگ.

دەك مالى مەرگت بېرم، وەى خانەى دواى مەرگت، خانەى دواى مەرگت با نەشێوى!
چ بشیوى هەموو کوردستان و فەرەهەنگستانە:
دەمبەیت؟ یان:

ئەوندە خەفەت لە جەستە بارە_ نە جیگای بینین نە پێى گوفتارە_

دەمبەیت؟ یان: پەردەى ئەستوورى مەرگ نە چاو تێى بێ دەكات و نە چاویلکە،
دەسا پەردە هەڵدەو، پەنجەیهەکت لە دامەنى چەنگال بکەیت، بە سەرەتاکە لەم دیوێ
پەردەوێ هەزاران سوختە و هەقالبى خۆت دەبینى و لە جیهانى بووندا بۆت نیوێ مردوون!
بۆ دلیان نادەیتەو؟ گۆلمێك لە گەوهرى رشتەى مروارىی مەرگستان، لە ژێر لچکى
پەردەوێ بپێنە ناو خەونیانەوێ خۆ تۆ ئیستا گەوهرچنى نالى و رەزا و حاجیت!
تیشکێك لە پروناکى نۆدیى کاکە ئەحمەد و مەولهوى و مەولانا بە پەیکى فریشتە
بۆ مریدەکانت بەرئەیت!

تاوێك لە گەرمەى تەقریری حەیدەرییان و جەلییان و قەرەداغیان و رۆژبەیانیان،
لە موسەنێفەو، لە بەیتووشیەو، لە پێنجوینیەو بەرەو وەجاغە سارد و سەپوویەکانەو
گەرماژۆ بکەیت!

هەلکشیت بەرەو شادگەى گیانى جەزیری و خانى و هەمەدانى، جۆش و خرۆشیکى
مەجزووبانەیان لى بخوازیتەوێ بۆ کۆپى رەشپۆشى تازیه دارەکانت!
مۆژدەیهکى ئاشت بوونەوێ ئیبنوئادەم و میرى رەواندزمان لیت دەوێ لەبرى قورئانى
سەرەبەرت!

راز و نیازیکى بلیسەدارى بەدرخان و شێخى پیران و خولە و قازى بە گزنگى خۆردا
ئاوێ ژووی بەفرستانى هەوارى چۆلت بکەیت!

لە دەشت و دۆلە گۆل گۆلییهکانى بەهەشت «گەشتى بکەى بە پرسش و تەفتیشى خوار
و ژوور» قارەمانى لەبیرکراومان بدۆزیتەوێ و فرمیسکى خەفەت و کەسەرى فەرماوش بوونى
بەهۆیتەوێ بە «رشتەى مروارى» و لاگیرەى کێزى بێ باوان!

بۆ ناکەیت؟ خۆ تۆ بە زمانی هەموان دوایت و لە گەڵ هەموان ناشنایت! پەنجای سالا
بێ تەلی هەستت خەبەری مردووای بۆ زیندووایی سەر قەبر دە کاتەوێ. لەو تەبی بێردە کە مەوێ
خامەت بێت و بەرامەری مەرگستانی بلیمەتی کورد لە ڕووی کوردەواری دە پڕینیت و بە
زیندووکردنەوێان تینیککی نوێ لە گیانی زیندووای دە گێڕیت.

بۆ ناکەیت؟ خۆ ئیمە لیت بێ نیاز نین،

چاومان لە ڕیتە، ئومیدمان پیتە دوا کۆچیش تیشک و پڕشنگ لە پەردە ی خەیاڵمان
جیلو بەست بکەیت، کۆتر و پەپوولە و بولبول لە پەلکە زێڕینە ی شەبەنگی گیانتەوێ بە
پانایی و بەرزایی ئاسۆی کوردستانی مەرگ تینگە ڕاو هە لفرینیت!

بۆ ناکەیت؟ خۆ دەستی زۆردارت ناگاتی بگێڕیتەوێ لە دەفە زەنبی ئالقە ی ئەو ڕۆح پەرانە ی
وەک خۆت گەرمە تەرقی راستی و چاکەن؟ جەردە ی فکر و نازادی و ناشتی دوور بە دووری
لە دۆزەخی ئەهریمەنەوێ تیوت ڕادەمینن، بای بەهەشتی بێن بآل و شاپەرت بۆیان دەبی
بە دەرمانی کوێری.

نە جندرمە و نە چاوسوور کەرەوێ و نە خەفە کەر و نە فەسبیری حکوومەتستانی سەرزەمین
هیچیان دەست بە قەمچی، ناگەنە تازە دنیای "گەلاوێژ" و "میژووی ئەدەبی" دیوی قەبرە کەت.
تۆ بە سەر بآلی فریشتە و پەرییەوێ پەروازی گیان پاکانە لە گۆلگەشتی کوردستان دە کەیت
و تریفە و بریسکە ی شاپەری ژەنگار بە دەور تەوێ دە بیتە ترس و لەرزی کۆمەلە ی نوختە ی
تەفتیش و عەسکەری «کوا هەوێ کەت؟». پەهایت لە ترس و تەما، بێ نیازیت لە نیاز بە خشان،
پەردەش هەلستاوێ لە نیوان دڵە کەت و کۆش و باوێشی ئەو دایکە ی باری نالەباری لیتی
دەشاردەوێ. دەستیکی بخەرە گەردەن و تیر تیر لە کەوسەری بخۆرەوێ. لە "زەلم" و "بیخاڵ" ی
مەلە بکە. بچۆرەوێ بۆ لای سەر چنار و:

بەو ئاوە خۆت بشۆ لە کودووراتی سەرزەمین—

شاد بێ بە وەسلێ یە کدی کە تۆی تاهیر ئەو تەهوور—

خۆ تۆ لە "چامەیی نالی و سالم" وە شیرمژێ ئەو سەرچاوەیەیت، تا ئەوەی شیرى دایک لە رۆڵەى حەلال بووبی هەر بایى ئەوەیە کە سەرچنار بۆ تۆ حەلالە. تاقىگە نىیە لە کوردستان لە چاوى تۆوە هەلنەپژاڤى بۆ حالى کورد، هەڤالى چل و ئەوەندە سالەم!

تۆش ئوڤرت کرد بۆ دواىن قۇناغى چوون، گەيشتیتە ئەو مەلەبەندەى کەس لىى ناگەریتەو، ئىستە وایت لە کۆچخانەى ئەبەد، بە نۆرە یەك لە دواى یەك ئىمەيش تالەشەربەتى گىانەلاو دەنۆشین و چۆرپى دەکەین، لە ترووکەيەکی چاودا نىوانى ئەزەل و ئەبەد دەپىچىنەووە بۆ نەبوونستان، لە ئىمە بە دواووە نامزەدانى مەرگ لە منداڵدانى عەدەمەووە بۆ دنیاکەى کاروانسەرارەنگ دەخلىسکىن و لىى دەردەچن، دۆڤ دۆڤ ئاوى ژيان دەتکیتە ناو هیچگەى برانەووە، نە دۆڤى ژيان دەووەستى و نە دەفرى مردن پر دەبى، هاوار بە مالەم! ئەرى برالە! مامۆستا کەم! چ باسە لەو خامۆشەوارە؟ ئەو خەلقە چالاکەى بەر تىشکى رۆژ کە لىرە تىکیان دەهاویشت و کۆرى ناشتى و شەریان لە مەیدانى جەنگ و لە بازارى ماملەت دەبەست ئىستە چى دەکەن لەو تارىکەمەنىیە؟ بە چ زمانىک دەدوین؟ چۆن تىک دەگەن؟ تۆ خۆت کە لىرە کۆترەى ناشتى و راستى بوویت چ بازارپىکى کرپارت هەيە بۆ چىنى تان و پۆيەك لەو قوماشە؟ بۆت دەلوئى گىانە لىک تۆراووەکانى سەرزەمین بکەیت بە هاوړپى تەبا و رەباى ژىر زەمىن؟ کەس گوئى لىتە ئەفسوونى شىعریان لى بخوئىت؟ کەس کارى پىتە بە ئىکسىرى ئەڤىن گەشەدارى بکەیتەووە؟ بۆت سازدەدرى رىزى نوژکەرەن لە پەرستگەى رەنگ و رووناكى، لە دواتەووە، کړنووش بىەن بۆ نرخە زلەکانى راستى و داد و شەپەف؟

هەر ساتىک و هەر کاتىک دلت لەو نشىنگە تازەيەت تۆرا، سلت لە نوژکەر و گویدەر و پەنابەرى بن نوای قەبرىستان کردەووە، بادەووە بۆ مەينەتخانەى پاش کۆچت و لە نوئى رايىزىنەووە بە چراغانى هاتنەووەت لە حەج. بە هەموو عومرت دلم لىت نەيەشاووە، دلى کەست لى نەرەنجاووە، ئەم جارەش وەفا بە وەعدە بکە و دلم مەشکىنە، بگەرپۆە بۆ مال و مزگەوت و کتیب و دەرويشەکانت. دلتىابە کەس بە مردووى دانەناوێت، تۆ لە مردن

گەورەتری، مردن بە شاقەلیکی کەوا ئاو دامەنە کەشت ناگات، ناتوانی وەك تۆز لە پیناڵووە کەت
 بنیشی، کە دەمگوت مردوویت لە پەرۆشی خیری ئەو فاتیحانەم بوو بۆت بەرێ دەکران،
 مردنی تۆ بەندە بە مردنی وشە و ئەدەب و پرۆشنایی و ئەو خاکە و ئەو خەلقە ی مردنیان
 بۆ نییە، کورد و کوردستان هەر زیندوون، تۆش لە نێوەندی دلیاندا.
 تۆ لەم دەمەرا ژینی بێ پرانەو و هەبوونی بێ کۆتایی بەسەر دەبەیت^۱.

بُو دَانَانِي نَهَم كَتِيْبَه

۱. «تاریخی ئاشووری کۆن»: «سیر سیدنی سمیت»، چاپی لەندن، ۱۹۲۸.
  ۲. «دانیشتووەکانی شیوی رافیدەین»: «ئیزئەم سپایزر»، چاپی فیلادلفیا، ۱۹۳۰.
  ۳. «چوار سەدە لە تاریخی تازە»: «ئی. ئی. لونگریک» چاپی لەندن ۱۹۲۵.
  ۴. «گەشتەکە ی ئی. بی. سۆن» چاپی لەندن ۱۹۱۲.
  ۵. «یادداشتی ئی. بی. سۆن لەبارە ی کوردەکانی جنووبی» چاپی بەغدا ۱۹۱۸.
  ۶. «لە دەریای سپییەو و تا خەلیجی فارسی»: «دوکتور ماکس فرایهرن» چاپی بەرلین ۱۹۰۰.
  ۷. «لە تەوڕیزەو و تا تەختی سولەیمان»: «ئا. ج. بی. رولسن» ۱۸۳۸.
  ۸. «لورستان، پیشکۆ»: «سی. جی. ئیدمۆندس» چاپی لەندن ۱۹۲۲.
  ۹. ورد بوونەووەکانی «قۇن لۇشان» و «سۇلاک» و «ئوژەر پیتەر».
  ۱۰. نووسینەکانی «مینۆرسکی» و «نیکتین» لە ئینسگلۆ پیدیای بریتانیدا^۱. چاپی لەندن
- ۲۹ - ۱۹۳۷.

۱. ناوی کتیبی رۆژهلانی ناسه کانم هەر به کوردی نووسی، چونکه من کتیبم بۆ کورد نووسیوه، ئهوانه ی ئینگلیزی ئه زانن ناوه کان وهه بگێڕنه وه سه ر ئینگلیزی؛ به لام هی عه ره بی و فارسییه که، کورد خۆی ناشنایه تی.

١١. «تەورات (عهەدی قەدیم). ئینجیل (عهەدی جەدید) بە ئەرکی «ریچارد واتس» چاپی لەندن ١٨٢٢.
١٢. «تاریخ الطبری»: «موحهەمەدی کورپی جەریر». چاپی قاهیرە ١٩٣٩.
١٣. «مُرُوجُ الذَّهَب»: «عەلی کورپی حوسەینی مەسعوودی» چاپی قاهیرە ١٩٣٨.
١٤. «الکامل فی التَّاریخ»: «ابن اثیر» چاپی قاهیرە ١٣٣١ هـ.
١٥. «تاریخ ابن خلدون» چاپی قاهیرە ٨٠٨ هـ.
١٦. «تجارب الأمم»: «ابن عسکویه» چاپی قاهیرە ١٩١٤.
١٧. «دائرة المعارف اسلامی»: «محمد فرید وَّجدی» چاپی قاهیرە ١٢ - ١٩١٨.
١٨. «مُفَصَّل جُغرافیای عراق»: «طه هاشمی» چاپی بەغدا ١٩٣٠.
١٩. «گەشتەکە ی میستەر. ریچ» تەرجمە ی «بهاء الدّین نوری» چاپی بەغدا ١٩٥١.
٢٠. «القضية الكردية»: «دوکتور بلەج شیرکۆ» چاپی قاهیرە ١٩٣٠.
٢١. «مِنْ عَمَّان إِلَى العِمَادِيَّة»: «عەلی سەیدۆ گۆرانی» چاپی قاهیرە ١٩٣٩.
٢٢. «التَّعْرِيف بِمَسَاجِد السَّلِيمَانِيَّة»: «مامۆستا شێخ موحهەمەدی قزڵجی» چاپی بەغدا ١٩٣٨.
٢٣. «خلاصة تاريخ الكرد و كردستان»: «موحهەمەد ئەمین زەکی بەگ» چاپی قاهیرە ١٩٣٩.
٢٤. «تاريخ الإمارات والدول الكردية»: «موحهەمەد ئەمین زەکی بەگ» چاپی قاهیرە ١٩٤٨.
٢٥. «مَشاہیر الكرد و كردستان» بەرگ ١ «موحهەمەد ئەمین زەکی بەگ» چاپی بەغدا ١٩٤٥.
٢٦. «مَشاہیر الكرد و كردستان» بەرگ ٢ «موحهەمەد ئەمین زەکی بەگ» چاپی قاهیرە ١٩٤٧.
٢٧. «عشائر العراق الكردية»: «مامۆستا عەباس عەزاوی مەحامی» چاپی بەغداد ١٩٤٧.
٢٨. «المنشي البغدادي» تەرجمە ی «مامۆستا عەباس عەزاوی مەحامی» چاپی بەغدا ١٩٤٨.
٢٩. «تاريخ الآلهة»: «فاروق الدملوجي» چاپی بەغدا ١٩٥٠.
٣٠. «تاج العروس»: «سید محمد مرتضی الحسینی» چاپی قاهیرە ١٣٠٧ هـ.
٣١. «الیاذة هومیروس» لە گەڵ شەرح. «سولەیمان بوستانی» چاپی قاهیرە ١٩٠٤.
٣٢. «معجم الأدباء»: «یاقوتی حەمەوی» چاپی قاهیرە ١٩٣٦.

٣٣. «عقد الفريد»: «ابن عبد ربّه» چاپی قاهیره ١٩٤٠.
٣٤. «تفسير البيضاوى» چاپی قاهیره ١٣٥٥ هـ.
٣٥. «الشفا»: «ابن سينا» چاپی دارولفونون ١٣٠٣ هـ.
٣٦. «قصة الأدب في العالم»: «ئه حمهد ئه مين» و «زه كى نه جيب مه حمود» چاپی قاهيره ٤٣ - ١٩٤٨.
٣٧. «إحياء علوم الدين»: «غزالي» چاپی قاهيره ١٩٣٣.
٣٨. «تأريخ الفلسفة الحديثة»: «يوسف كرم» چاپی قاهيره ١٩٤٩.
٣٩. «المدخل إلى علم النفس»: «صالح الشّماع» چاپی به غدا ١٩٥١.
٤٠. «الفلسفة الشّرقيّة»: «دكتور محمّد غلاب» چاپی قاهيره ١٩٣٨.
٤١. «قصة النزاع بين الدين و الفلسفة»: «دكتور توفيق الطويل» چاپی قاهيره ١٩٤٧.
٤٢. «شرح المواقف»: «سعيد شهريف جورجاني» چاپی قاهيره ١٩٠٧.
٤٣. «دائرة المعارف الإسلامي» چاپی قاهيره ١٩٣٧.
٤٤. «تأريخ الدّول العليّة العثمانيّة»: «موحه ممهد فهريد به گ» چاپی قاهيره ١٨٩٦.
٤٥. «تأريخ اورپا الحديثة»: «عهلى حهيدهر سوله يمان» چاپی به غدا ١٩٣٧.
٤٦. «الهدية الحميدية»: «يوسف ضياء الدّين پاشا الخالدي» چاپی ئه سته موّل ١٣١٠ هـ.
٤٧. «تأريخ الأدب العربي»: «احمد حسن الزّيات» چاپی قاهيره ١٩٤٢.
٤٨. «تأريخ هيرودوس» له فه ره نسييه وه: «حبيب بسترس» چاپی به يرووت ٨٦ - ١٨٨٧.
٤٩. «الأدب التّمثيلي اليوناني»: «سوفوكليس» ته رجه مهى «طه حسين» چاپی قاهيره ١٩٣٩.
٥٠. «اليزيدية»: «عبدالرزاق حسني» چاپی به غدا ١٩٢٩.
٥١. «تاريخ ايران قديم»: «حسن پيرنيا - مشيرالدّولة» چاپی تاران ١٣٠٨ ش.
٥٢. «تاريخ عالم آراى عباسى» چاپی تاران ١٣١٣ هـ.
٥٣. «تأريخ سرجون مالکولم» چاپی له ندهن ١٨٢٩.
٥٤. «تاريخ شهره فنامه»: «ئه مير شهره فخانى بتليسى» چاپی قاهيره ١٩٣٠.

۵۵. «تاریخ بیهقی»: «موحه‌ممه‌دی کورپی حوسه‌ینی به‌یهه‌قی» چاپی تاران ۱۳۲۴ ش.
۵۶. «کرد و پیوستگی نژادی و تاریخ او»: «رشید یاسمی» چاپی شیرکه‌تی چاپخانه‌ی تابان.
۵۷. «کردستان»: «علی اصغر شمیم همدانی» چاپی ته‌وریز ۱۳۱۲ ش.
۵۸. «روضه‌الصفا»: «رضا قلی هدایت» چاپی تاران ۱۳۰۷ هـ.
۵۹. «حبيب السیر»: «غیاث الدین» چاپی تاران ۱۲۷۱ هـ.
۶۰. «کتاب تاریخ سال یکم و دوم دبیرستانها» چاپی تاران ۱۳۲۰ ش.
۶۱. «آثار عجم»: «محمد نصیر فرصت شیرازی» چاپی به‌مبه‌ئی ۱۳۵۴ هـ.
۶۲. «دینکرد» تاریخی ناویستا و نه‌ده‌بیاتی په‌له‌وی. «محمد جواد مشکور» چاپی تاران ۱۳۲۵ ش.
۶۳. «گلستان سعدی» چاپی به‌مبه‌ئی.
۶۴. «شاهنامه»: «فیرده‌وسی» باه‌تمام مرتضی حسینی. چاپی به‌مبه‌ئی ۱۳۰۸ هـ.
۶۵. «تاریخ ادبیات فارسی»: «بدیع الزمان خراسانی» چاپی تاران ۱۳۱۴ ش.
۶۶. «تاریخ ادبیات ایران»: «دکتر رضازاده شفق» چاپی تاران ۱۳۱۳ هـ.
۶۷. «فرهنگ نفیسی» چاپی تاران ۱۸ - ۱۳۱۹ ش.
۶۸. «تاریخی کورد و کوردوستان»: «ماموستا شیخ موحه‌ممه‌د نایه‌توللا کوردوستانی» له‌ر‌پ‌ژنامه‌ی «کوهستان»..
۶۹. «فلسفه‌ی ایران باستان» انتشارات انجمن زرتشتیان» چاپی به‌مبه‌ئی ۱۳۱۱ هـ.
۷۰. «مزدیسنا و تأثیر آن در ادبیات فارسی»: «دکتر محمد معین» چاپی تاران ۱۳۲۶ ش.
۷۱. «حافظ شیرازی» به‌سه‌رمایه‌ی «بنگاه پروین» چاپی تاران ۱۳۱۹ ش.
۷۲. «تاریخ سلیمانی»: «محمد امین زکی» چاپی به‌غدا ۱۹۳۷.
۷۳. «شاعر و نه‌ده‌بی کوردی»: «ماموستا ره‌فیتق حیلمی» چاپی به‌غدا ۱۹۴۱.
۷۴. «گوفاری گه‌لاوێژ».
۷۵. «گوفاری ده‌نگی گیتی تازه».

٧٦. «گۆفاری هاوار».

٧٧. «گۆفاری دیاری کوردوستان».

٧٨. «کەشکۆڵە کە ی مەحمود پاشا».

٧٩. رۆژنامە کوردییەکان.

٨٠. دیوانە کوردییەکان.

٨١. سوراخە دەستخەتە کوردییەکان کە لای خۆم هەیە.

انتشارات کردستان

Kurdistan Publication

سجل: ۲۲۶۵۳۸۲ - بایان: ۲۲۶۵۳۸۲

مامۆستا عه لائه ددین سه ججادی ١٩٨٤ - ١٩٠٧ زاینی

عاشقی وشه‌ی خاوتنی کورد، که له پیاوی به ده‌ست و برد،
هوگری داب و نه‌ریتی کورده‌واری، کوکه‌ره‌وه‌ی که له پوور له دیهات
و شاری، زیندووکه‌ره‌وه‌ی شادی، شیخ عه لائه ددینی سه ججادی.

ناوی «عه لائه ددین نه جمه‌ددین عیسامه‌ددین» ه و له بنه‌ماله‌ی
ناوداری «سه ججادی» به له رۆژه‌لاتی کوردستان. له سالی ١٩٠٧ ی
زاینی له سنه‌دا هاتۆته دنیاوه و له کۆشی خیزانیکی ئایینیدا په‌روه‌رده
کراوه. له سالی ١٩٢٧ ی زاینی ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی لای مامۆستا

«شیخ باب‌عه‌لی ته‌کیه‌یی» وه‌رگرتوو و چوو به‌غدا و له مزگه‌وتی «نه‌عیمه» خاتوون بووه به
پیش‌نوێژ. له به‌غداش لای مامۆستایان شیخ «ئه‌مه‌دی زه‌هاوی» و شیخ «مه‌مه‌دی قزلبجی» به
هه‌ندێ له زانسته ئیسلامیه‌کاندا چۆته‌وه. له سالی ١٩٣٩ ی زاینیدا چۆته مه‌یدانی رۆژنامه‌نووسی و
له ١٩٤١ دا بووه به به‌رپۆه‌به‌ری گۆفاری «گه‌لوێژ» و ورده‌ ورده بووه به هه‌مه‌کاره‌ی و تا داخستنی
له ١٩٤٩ دا له‌گه‌لی بووه.

له سالی ١٩٤٨ دا گۆفاری «نزار» به‌عه‌ره‌بی و کوردی ده‌رکردوو، که گۆفاریکی نیشتمانپه‌روه‌ری
و سیاسیی بووه. تا سالی ١٩٧٤ مامۆستای ویژه و میژووی ویژه‌ی کوردی بووه له کۆلیژی ئادابی
زانکۆی به‌غدا. له سالی ١٩٧٤ دا کرا به ئه‌مینداری گشتی ئه‌وقاف و سێ سال له‌و کاره‌دا ماوه‌ته‌وه.
ئیواره‌ی رۆژی پینج‌شه‌ممه‌ی ١٩٨٤/١٢/١٤ ی زاینی، کۆچی‌دوایی کردوو و له گۆرستانی شیخ
عه‌بدولقادی گه‌یلانی له نزیکه‌ی شیخ عه‌بدورپه‌حمانی ئه‌بوله‌فای نه‌قشبه‌ندی و شیخ په‌زای تاله‌بانی
به کۆشی خاک سپێراوه.

عه‌لئه‌ددینی سه‌ججادی زیاتر له چل سال خه‌ریکی زیندووکردنه‌وه‌ی که له‌پوور و نووسینی
میژووی ویژه‌ی کورد بوو. تیکۆشانی بی‌وچانی ئه‌م پایه‌به‌رزه نه‌یهیشت که گه‌نجینه‌ی که له‌پووری
نه‌ته‌وه که مان به‌هوتی.

ناوی به‌رز و رۆحی شاد بیت

انتشارات کردستان

Kurdistan Publication

سندج، پاساژ عزتی، تلفن: ۳۳۱۶۵۳۸۲